

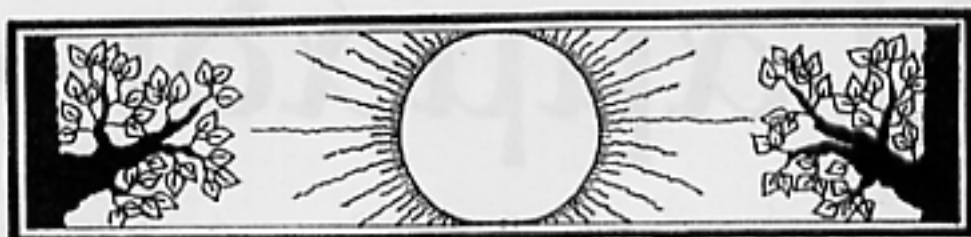

Γαμμάδιον

Αριστερό Φυλετικό Έντυπο

Τεύχος 6 - Φθινοπωρινή Ισημερία 2005 - 1 ευρώ

Περιεχόμενα

Εισαγωγή	3
Πέντε ήπειροι, ένας πόλεμος	4
Στρογγυλή Τράπεζα	11
Ο Στράσσερ, όπως τον γνώρισα	12
Για τον Σοσιαλισμό	15
Από τη Φαιοκόκκινη Σκοπιά	19
Φαιοκόκκινο Μανιφέστο	20
Εθνικοαναρχικές ερωταποκρίσεις	22
Προετοιμάσου για την κατάρρευση	25
Ο Εθνικοαναρχικός ως αυτόνομη μονάδα	28
Μισώντας τους λάθος ανθρώπους	31
Οι τελευταίοι Ήρωες	34
Ο Εβόλα, οι SS και η Άγια Παράδοση	37
Μανιφέστο του Φουτουρισμού	40
Το οικτρό τέλος του κ. Ανώτερου	44

Γ Α Μ Μ Α Δ Ι Ο Ν

Ανεξάρτητη Εθνικοσοσιαλιστική Επιθεώρηση
Τεύχος 6 - Φθινοπωρινή Ισημερία 2005

Εκδότης: Δημήτρης Καλογιάννης
Αρχισυντάκτης: Αχιλλέας Λύκειος

Για επικοινωνία: gammadion88@yahoo.gr

Στο εξώφυλλο: «Παρέλαση των SA». Χαρακτικό. Περίοδος Γ' Ράιχ.

ΟΙ ΑΠΟΦΡΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΝΑ ΤΑΥΤΙΖΟΝΤΑΙ ΠΛΗΡΩΣ.

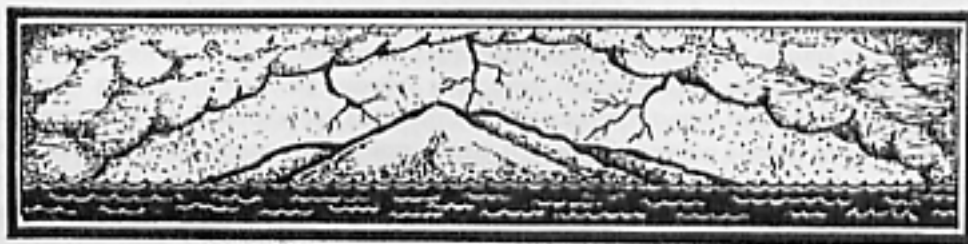
Εισαγωγή

Αυτό που διαφοροποιεί τον ρατσισμό-καρικατούρα από τον Εθνικοσοσιαλιστικό Φυλετισμό είναι η στόχευση. Ο ρατσισμός-καρικατούρα εξαντλείται στο μίσος ενάντια σε οτιδήποτε διαφορετικό. Πρόκειται απλά για τον φόβο του διαφορετικού, μασκαρεμένο σε δήθεν φυλετισμό, ένα ζωώδες ένστικτο, απολύτως φυσιολογικό και χρήσιμο για τους πιθηκανθρώπους, πλην όμως ελάχιστα εποικοδομητικό πλέον, δεδομένου του ότι, εδώ και δεκάδες χιλιάδες χρόνια κατεβήκαμε από τα δέντρα.

Ο Εθνικοσοσιαλιστικός Φυλετισμός παίρνει το αρχικό ένστικτο και το χρησιμοποιεί σαν βατήρα για να οδηγήσει τον Λευκό άνθρωπο στην υπέρβαση του εαυτού του. Γι' αυτό, αποσκοπεί πρωτίστως στη βελτίωση και ενδυνάμωση της δικής μας φυλής, ενώ τις σχέσεις με τις άλλες φυλές τις αντιμετωπίζει μέσα από ένα πρίσμα απείρως πιο σύνθετο από το συμπλεγματικό "σφάχτε τους όλους".

Ο εχθρός φροντίζει να ταυτίσει τον Εθνικοσοσιαλιστικό Φυλετισμό με τον ρατσισμό-καρικατούρα, γιατί έτσι τον βολεύει. Μα εσύ που δεν αρκείσαι στη μισημένη τροφή που σου πλασσάει ο εχθρός, εσύ που δεν αποζητάς την εκτόνωση συμπλεγμάτων, αλλά τη Νίκη... εσύ, Σύντροφε, ήλθε η ώρα να κατανοήσεις ότι το πρώτο λουτρό αίματος που επιβάλλουν οι ιδέες μας θα λάβει χώρα εντός της Λευκής Φυλής, εξαγνίζοντάς την μια για πάντα απ' αυτό το μίσημα που λέγεται Αστισμός κι ανοίγοντας δρόμο για την επιστροφή του Αριού.

Αχιλλέας Λύκειος

*"Αυτό που πρωταρχικά πρέπει να καταπολεμηθεί
δεν είναι τόσο ο Εβραίος ως Εβραίος,
αλλά εκείνη η συγκεκριμένη νοοτροπία,
που βέβαια, όποιος θέλει, μπορεί ν' αποκαλεί εβραϊκή,
η οποία όμως υπάρχει ακόμα κι εκεί,
που δεν ανιχνεύεται ούτε σταγόνα σημιτικού αίματος"*

Τζούλιο Τσεζάρε Αντρέα Έβολα

Πέντε ήπειροι, ένας πόλεμος

Του Ρόμπερτ Καλουφέττι

Υπεύθυνου του Αμερικανικού Ιταλικού Λευκού Απομονωτικού Μετώπου (AIWSF),
στελέχους της αμερικανικής Εθνικής Συμμαχίας (National Alliance).
(Το κείμενο γράφτηκε ειδικά για το Γαμμάδιον την Άνοιξη του 2005)

Σας στέλνω χαιρετισμούς από την Αμερική, Λευκοί Αδελφοί μου. Λέγομαι Ρόμπερτ και ζω στη Βόρεια Καλιφόρνια. Είμαι Ιταλικής καταγωγής και οι πρόγονοί μου ήταν ανάμεσα στους πολλούς Ιταλούς που, ξεκίνησαν από τη Λιγουρία, την Τοσκάνη και το Πιεμόντε της Ιταλίας, για να μεταναστεύσουν στη Βόρεια Καλιφόρνια το διάστημα ανάμεσα στο 1850 μέχρι το 1930. Μαζί τους ήρθαν και συμπατριώτες από τη Σικελία και την Καλαβρία.

Εμείς χτίσαμε τη βιομηχανία αγροτικών προϊόντων στην Καλιφόρνια. Μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα αφ' ότου μεταναστεύσαμε στη μέχρι τότε παρθένα αγροτική περιοχή, τη γεμίσαμε φυτείες, βοσκοτόπια, αμπελώνες, σπίτια, δρόμους, κήπους, σιδηρουργεία, ναυπηγεία, μύλους, αγροκτήματα κλπ. Έργο μας είναι η παγκοσμίου φήμης οινοπαραγωγή της περιοχής Νάπα. Όλα αυτά τα χτίσαμε με δική μας πρωτοβουλία και με τίμια εργασία και σύντομα όλη η περιοχή είχε γεμίσει με όμορφα αγροκτήματα.

Τα φτιάξαμε όλα μόνοι μας, σε αντίθεση με τους σημερινούς τριτοκοσμικούς μετανάστες, οι οποίοι τα έχουν όλα στο πιάτο, βρρίσκουν δουλειά με ποσοτώσεις χωρίς να έχουν τα προσόντα, επιδοτούνται από τους φόρους μας, απαιτούν να δεχόμαστε αδιαμαρτύρητα όλο και περισσότερους από αυτούς και ξέρουν μόνο να παραπονούνται ότι εμείς είμαστε «κακοί ρατσιστές». Και τι φταίει που δεν μπορούν να καταφέρουν κάτι αξιόλογο στη ζωή τους; Μα... ο «ρατσισμός» φυσικά! Είμαι βέβαιος ότι, τώρα πια, εσείς στην Ευρώπη είστε πλέον εξοικειωμένοι με τα προβλήματα που δημιουργεί ο ερχομός των εγχρώμων τριτοκοσμικών μεταναστών. Σαν να μην έφτανε που το 90% του παγκόσμιου πληθυσμού δεν είναι Λευκοί, τώρα η μετανάστευση απειλεί και το μέλλον των παιδιών μας.

Σήμερα, ύστερα από τέσσερις δεκαετίες μαζικής εισβολής, η πλειονότητα των κατοίκων της περιοχής δεν είναι Λευκοί. Οι Εβραίοι χρηματιστές της Ουώλ Στριτ στη Νέα Υόρκη μέσω των μεγάλων εταιριών ελέγχουν πλέον την αγροτική παραγωγή κι έχουν φέρει εκατομμύρια εγχρώμων για να δουλεύουν σαν σκλάβοι με ελάχιστο μισθό. Είναι η ίδια χυλοπαιγμένη ιστορία: οι μεγάλες εταιρίες χρησιμοποιούν τη μετανάστευση για να διώξουν τον Λευκό άνθρωπο. Όσο κι αν φαίνεται απίστευτο, είναι στατιστικό γεγονός ότι, κάθε πρωί που ξυπνάμε εδώ πέρα, 10.000 επιπλέον μετανάστες έχουν διασχίσει τα ανύπαρκτα σύνορά μας στον νότο κι έχουν μπει στη χώρα. Κι αυτό γίνεται 365 μέρες τον χρόνο.

Είναι πολλά τα θέματα, στα οποία θέλω ν' αναφερθώ, αλλά πρώτα, ας ξεκινήσω από αυτόν τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», στον οποίο μας έμπλεξε η κυβέρνηση μας. Πρέπει να γνωρίζετε ότι όλοι εμείς οι συνειδητοποιημένοι Λευκοί εδώ στις ΗΠΑ, μισούμε θανάσιμα την κυβέρνησή μας. Ό,τι κάνει, δήθεν στο όνομα του λαού, η κυβέρνηση είναι παράνομο. Ο αμερικανικός λαός στην πλειονότητά του αδιαφορεί για την «πλανηταρχία» και το μόνο που θέλει είναι τον αφήσουν στην ηουχία του κι αυτόν και όλους τους λαούς του κόσμου. Η παγκοσμιοποίηση στραγγίζει πρωτίστως τα αγαθά των ιδίων των ΗΠΑ και τις οδηγεί στον δανεισμό (η Αμερική είναι υπερχρεωμένη - χρωστάει πάνω από 7 τρις δολάρια), με αποτέλεσμα να μας έχουν στο χέρι οι γνωστοί Διεθνείς Τραπεζίτες.

Το 1868, η 14^η Προσθήκη στο Αμερικανικό Σύνταγμα μετέτρεψε τη χώρα μας από «Κυρίαρχο Έθνος-Κράτος» ("Sovereign Nation State") σε «Πολυεθνικό Ομοσπονδιακό Κράτος» ("Transnational Corporate State"). Το 1921, τα Παγκόσμια Τραπεζικά Καρτέλ επέβαλαν το Συμβούλιο Διεθνών Σχέσεων ("Council of Foreign Relations"), για να ελέγχουν την κυβέρνηση. Και το 1951, το Συμβούλιο Διεθνών Σχέσεων δημιούργησε τη CIA, δηλαδή τον επιχειρησιακό βραχίονα των Διεθνών Τραπεζιών. Των ιδίων Διεθνών Τραπεζιτών, που φρόντιζαν να χρηματοδοτούν όλους τους εμπλεκόμενους σε κάθε πόλεμο από τα μέσα του 19^{ου} αιώνα μέχρι σήμερα. Των ιδίων Διεθνών Τραπεζιτών, που μας επέβαλαν τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών και τα παρακλάδια του, την Ευρωπαϊκή Ένωση και, σύντομα, τη λεγόμενη «Αμερικανική Ένωση».

---

*Πρέπει να γνωρίζετε ότι εμείς,
οι συνειδητοποιημένοι Λευκοί των ΗΠΑ
μισούμε θανάσιμα την κυβέρνησή μας*

Ένα παράδειγμα της τεράστιας ισχύος αυτών των τραπεζιτών: Η συνολική περιουσία της οικογένειας Ρότσιλντ ανέρχεται στα 400 τρισεκατομμύρια δολάρια, τη στιγμή που η συνολική αξία της περιουσίας του αμερικανικού κράτους είναι μόλις 8 τρισεκατομμύρια δολάρια. Εύκολα καταλαβαίνει κανείς πώς μπορούν να χρηματοδοτούν τους θεσμούς της παγκοσμιοποίησης, καθώς και τους άπειρους "μη κυβερνητικούς οργανισμούς" σε όλο τον κόσμο. Επηρεάζουν κάθε τομέα της κοινωνίας (π.χ. την εκπαίδευση), ώστε να βάλουν το μυαλό μας σε καλούπια. Οι διάδρομοι του Λευκού Οίκου είναι γεμάτοι από "μη εκλεγέντες συμβούλους", δηλαδή εκπροσώπους των μεγάλων πολυεθνικών και των τραπεζιών. Από τους φόρους που πληρώνουμε, είναι ζήτημα αν το 20% επιστρέφεται σε μας με τη μορφή υπηρεσιών. Το μεγαλύτερο μέρος των εσόδων από τη φορολογία φεύγει στο εξωτερικό για να χρηματοδοτηθεί η παγκοσμιοποίηση.

Εκτός όμως από την κυβέρνησή μας, μέλη του Συμβουλίου Διεθνών Σχέσεων είναι και όλα τα αφεντικά των κυρίαρχων ΜΜΕ. Πέντε μεγάλες επιχειρήσεις όλες κι όλες είναι οι ιδιοκτήτες των μεγάλων ΜΜΕ στις ΗΠΑ. Και οι ιδιοκτήτες αυτών των επιχειρήσεων είναι όλοι Εβραίοι!

Ο υποτιθέμενος "πόλεμος ενάντια στην τρομοκρατία" καθοδηγείται από μια σιωνιστική οργάνωση, που αποκαλείται "Σχέδιο για τον Νέο Αμερικανικό Αιώνα" ("Project for the New American Century"). Ο επίσημος ιστότοπός τους είναι www.newamericancentury.org. Αυτή η οργάνωση ελέγχει σήμερα τη χώρα μας. Δεν θα επεκταθώ γιατί θα χρειαζόταν πολύς χώρος, αλλά ήθελα έστω να θίξω το ζήτημα.

Η σημαντικότερη ίσως διάσταση της παγκοσμιοποίησης είναι η τάση για έναν "Οικονομικό/Επιχειρηματικό/Χρηματιστηριακό Φασισμό" σε συνδυασμό με έναν "Φυλετικό/Εθνικό Μαρξισμό". Πράγματι το παγκόσμιο πλουτοκρατικό σύστημα, χωρίς να είναι πραγματικά φασιστικό, φροντίζει να χρησιμοποιεί ορισμένα στοιχεία της

φασιστικής μεθοδολογίας. Όσο για τα μαρξιστικά του στοιχεία, αυτά δεν κρύβονται, αλλά αφορούν μόνο τον απλό πολίτη (το 98% του πληθυσμού) και όχι τα ίδια τα αφεντικά. Στόχος είναι η καταστροφή της φυλετικής αλληλεγγύης, η αναδιανομή του δικού μας πλούτου (όχι όμως του πλούτου των αφεντικών), το τέλος της ιδιοκτησίας μας (όχι όμως της δικής τους) και η εγκαθίδρυση μιας παγκόσμιας κυβέρνησης. Αυτό που πλασάρεται σαν "ελεύθερη αγορά" είναι πολύ απλά ΜΟΝΟΠΩΛΙΑΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ. Προσωπικά, επιθυμώ το αντίθετο. Πιστεύω στα εργατικά σωματεία και προτιμώ τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις αντί για τις πολυεθνικές. Δεν πιστεύω στο χρηματιστήριο ούτε στο οποιοδήποτε "ελεύθερο εμπόριο". Οποιος θέλει να αγοράσει ξένα προϊόντα, ας το κάνει, αλλά πρέπει να τα πληρώνει ακριβότερα. Οπότε χρειάζεται υψηλή δασμολόγηση. Αν, π.χ. θέλω ν' αγοράσω κρασί από την Τοσκάνη, τότε ας πληρώσω 16 δολάρια το μπουκάλι, αντί για 10 δολάρια που κοστίζει ένα ντόπιο κρασί από τη Νάπα. Έτσι, και η δική μας οικονομία προστατεύεται και ανταμείβονται οι ξένες επιχειρήσεις που παρέχουν προϊόντα υψηλής ποιότητας. Κάθε χώρα θα έπρεπε να κάνει το ίδιο πράγμα. Μια ξένη εταιρία δεν πρέπει να έχει τοπικές θυγατρικές σε άλλες χώρες. Ας συνεργαστεί με ντόπιους εισαγωγείς. Τα καλύτερα προϊόντα στον κόσμο μπορούν να παρουσιάζονται στις διεθνείς εμπορικές εκθέσεις, κι αν είναι πράγματι καλά, τότε θα μπορούν ν' αντέξουν τον ανταγωνισμό, έστω κι αν είναι ακριβότερα λόγω των δασμών. Ένα τέτοιο σύστημα οδηγεί σε έναν πραγματικά έντιμο ανταγωνισμό και κερδίζουν όλοι.

---

*Αν αγωνίζεσαι για τη Λευκή Φυλή,
τότε δεν μ' ενοχλεί καθόλου αν προτιμάς
ν' ανεμίζεις τη σημαία με το σφυροδρέπανο*

Το οικονομικό σύστημα κάθε χώρας πρέπει να έχει ως προτεραιότητά του την προστασία της οικογένειας. Η κύρια αποστολή του κράτους πρέπει να είναι η εξυπηρέτηση των συμφερόντων της Λευκής Εργατικής Τάξης, ενώ τα υπόλοιπα έρχονται δεύτερα. Το κράτος πρέπει να τιμά τη μητρότητα και την πατρότητα, αντί, όπως σήμερα να καλλιεργεί τη δήθεν "ανθρωπιστική" αντίληψη ότι τα παιδιά μας ανήκουν στο κράτος-επιχείρηση. Οι διεθνείς οργανισμοί επιδιώκουν την υποταγή του εκπαιδευτικού συστήματος στις ανάγκες της αγοράς, έτσι ώστε οι καπιταλιστές να έχουν τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο για το τι θα κάνουν τα παιδιά μας σε όλη τους τη ζωή.

Ασχετα με τις όποιες διαφωνίες μας σε επιμέρους ζητήματα, οφείλουμε να συμφωνήσουμε όλοι τουλάχιστον σε ένα πράγμα: ότι είμαστε Λευκοί που επιδιώκουμε τον Φυλετικό Διαχωρισμό. Δεν έχουμε καμμία ευθύνη για ό,τι έγινε προτού καν γεννηθούμε και το μόνο που μας απασχολεί είναι η δημιουργία ενός μονοφυλετικού κράτους. Όλες οι φυλές και όλες οι κουλτούρες στον κόσμο έχουν το δικαίωμα στον αυτοπροσδιορισμό και στην αυτοδιάθεση. Η Λευκή Φυλή αποτελεί σήμερα μόλις το 10% του παγκόσμιου πληθυσμού (μέχρι τα μέσα του 20ού αιώνα αποτελούσε το 30%), ενώ ταυτόχρονα αντιμετωπίζει τρομακτικό δημογραφικό πρόβλημα. Πρώτη προτεραιότητά μας είναι να ενθαρρύνουμε την αύξηση των γεννήσεων. Στην Αυστραλία, πρόσφατα, η κυβέρνηση έδωσε κίνητρα και ο πληθυσμός ανταποκρίθηκε ενθουσιωδώς. Φανταστείτε τι θα έκανε μια κυβέρνηση με περισσότερη αφοσίωση στη φυλή μας. Κάποτε τα καταφέραμε μια χαρά στο να κάνουμε πολλά παιδιά. Μπορούμε και τώρα. Θυμηθείτε τις 14 Λέξεις του Ντাইβιντ Λάιντ: "Πρέπει να διασφαλίσουμε την επιβίωση της Φυλής μας και το μέλλον των Λευκών Παιδιών." Πρόσφατα, μια ακροαριστερή κοπέλα μου είπε ότι συμφωνούσε με τις 14 Λέξεις, αλλά την απώθησε η Ναζιστική συμβολιστική. Της απάντησα: "Αν συμφωνείς με τον Φυλετικό Διαχωρισμό, τότε δεν μ' ενοχλεί καθόλου αν προτιμάς ν' ανεμίζεις τη σημαία με το σφυροδρέπανο". Η Εβραϊστικά ή το 88 σήμερα είναι συχνά "σύμβολα

διαμαρτυρίας". Μόνο στη Ρωσία υπάρχουν 50.000 σκίνχεντ, κι αν κάποιος απορεί πώς γίνεται οι Ρώσοι να τιμούν τον Χίτλερ, η απάντηση είναι ότι, σήμερα δεν τιμούμε τον Χίτλερ ως "Γερμανό Εθνικιστή", αλλά ως προάγγελο μιας Παγκόσμιας Λευκής Συνειδητότητας και Ενότητας. Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος είναι πλέον μακρινό παρελθόν.

Ο στόχος μας σήμερα είναι να δημιουργήσουμε "Πέντε Πατρίδες" για τον Ευρωπαίο Άνθρωπο, δηλαδή τον Άνθρωπο της Λευκής Καυκάσιας Φυλής, δηλαδή τον Άνθρωπο του οποίου όλοι οι πρόγονοι ζούσαν στην Ευρώπη το 1492. Οι "Πέντε Πατρίδες" είναι περιοχές με ήπιο κλίμα και βρίσκονται είτε βόρεια είτε νότια των Τροπικών. Συγκεκριμένα: 1) Ευρώπη, 2) Βόρεια Αμερική (βόρεια του Ρίο Γκράντε), 3) Αυστραλία/Νέα Ζηλανδία, 4) Αργεντινή (μαζί με τη Χιλή, την Ουρουγουάη και το Σάο Πάολο) και 5) Νότια Αφρική. Η Ευρώπη θα πρέπει να ξαναγίνει μια ήπειρος κυρίαρχων κρατών. Κι αφού ο πληθυσμός της Υποσαχάριας Αφρικής πρόκειται να μειωθεί αρκετά στις επόμενες δεκαετίες, πιθανότατα να μπορέσουμε να ξαναδιεκδικήσουμε τον Νότο της ηπείρου. Θα ήταν μια εξαιρετική ευκαιρία να τον αποικίσουμε με Ρουμάνους, Αλβανούς και άλλους Λευκούς της μετακομμουνιστικής Ανατολικής Ευρώπης, που θέλουν να κάνουν μια νέα αρχή. Οι παλαιοί Λευκοί "Αφρικάντερ", αν έχουν απομείνει, θα κρατήσουν ένα τμήμα της Νότιας Αφρικής, ενώ οι υπόλοιποι θα δικαιούνται ενισχύσεων για να στήσουν τις δικές τους κοινότητες. Αυτές οι πατρίδες θα είναι αποκλειστικά για Λευκούς.

Μεγάλωσα στο Σαν Φρανσίσκο, σε μια γειτονιά που αργοπέθαινε. Υπήρχε πολλή βία, ειδικά στα σχολεία. Ξέρω από πρώτο χέρι ότι τα πράγματα αργιεύουν πολύ, όταν μη-Λευκοί μετανάστες καταλαμβάνουν μια γειτονιά ή μια πόλη στη Δύση. Εκεί που, όταν ζούσαν στις χώρες τους, ήταν ευχαριστημένοι όταν είχαν κάτι να φάνε, με το που μετακομίσουν σε μια Λευκή περιοχή, αρχίζουν να λένε ότι τους χρωστάμε και να τα θέλουν όλα. Οι πρώτοι που έρχονται βέβαια, είναι ευγενικοί και συμπαθείς και θέλουν να προσαρμοστούν. Όταν όμως γίνουν πολλοί, τότε χάνουν κάθε δισταγμό και δείχνουν το πραγματικό τους πρόσωπο.

Μετά το Λύκειο, μετακόμισα σε μια μικρή και ήσυχη κωμόπολη 25 μίλια νότια του Σαν Φρανσίσκο. Εκεί μπορούσες να περπατάς στο δρόμο, χωρίς να φυλάγεται. Δυστυχώς, οι Λευκοί κάτοικοι της κωμόπολης νόμιζαν ότι έτσι θα είναι πάντα. Ωσπου, λίγα χρόνια μετά, το μέρος άρχισε να θυμίζει την παλιά μου γειτονιά στον Σαν Φρανσίσκο. Οι αλλόφυλοι είχαν αρχίσει να καταλαμβάνουν την πόλη. Και το πρώτο σημάδι είναι πάντα η βία στα σχολεία. Η κωμόπολη βέβαια ήταν ακόμη πολύ όμορφη και είχε πολλούς κατοίκους ιταλικής καταγωγής.

*Σήμερα δεν τιμούμε τον Άντολφ Χίτλερ
ως "Γερμανό Εθνικιστή", αλλά ως Προάγγελο
της Παγκόσμιας Λευκής Ενότητας*

Κάποια μέρα, περπατώντας στον δρόμο, είδα στον τοίχο ένα σύνθημα: "Ιταλική Λευκή Δύναμη". Κατάλαβα ότι το είχε γράψει κάποιος πιτσιρικάς, που ένιωθε από πρώτο χέρι τη "μεταμόρφωση" του σχολείου του.

Ευχνά, τα παιδιά έχουν ορθότερη κρίση από τους μεγάλους, περισσότερο ένστικτο και λιγότερο φόβο για την "κοινωνική κριτική". Ο πιτσιρικάς έβλεπε την καθημερινή βία, όχι οι μεγάλοι. Είχα διαβάσει κάποτε για μια ομάδα σκίνχεντ στη Ρώμη, που είχαν συλληφθεί για τον ξυλοδαρμό Αφρικανών μεταναστών γύρω από το Κολοσσαίο. Ανάμεσα στους σκίνχεντ ήταν κι ένα δεκατετράχρονο κορίτσι. Ένωσα πολύ άσχημα που αυτή η πιτσιρικά συνελήφθη, επειδή υπερασπιζόταν την πατρίδα της, κι ακόμα

χειρότερα, που αναγκάστηκε να υπερασπιστεί έτσι την πατρίδα της, εξαιτίας της πολιτικής που ακολουθεί η κυβέρνησή της. Ο πιτσιρικάς στην κομόπολή μου και η πιτσιρικά στη Ρώμη δεν διαφέρουν μεταξύ τους, παρόλο που ζουν μακριά ο ένας από την άλλη.

Ένα θέμα σημαντικό για όλους εμάς είναι η Ενότητα. Πρέπει να βρούμε μια κοινή βάση κι από κει και πέρα, ας συμφωνήσουμε να... διαφωνούμε. Στις ΗΠΑ, η παράδοση του Φυλετικού Κινήματος αρχικά θεμελιώθηκε στην Αριστερά, εξαιτίας των εργατικών ζητημάτων. Αργότερα, πέρασε στη Δεξιά. Σήμερα, έχει αρχίσει ξανά να επιστρέφει στην Αριστερά από όπου ξεκίνησε. Πρέπει τουλάχιστον να συμφωνήσουμε με τις 14 Λέξεις και να ιεραρχήσουμε τις προτεραιότητές μας ως εξής: 1) Οικογένεια, 2) Φυλή, 3) Εθνότητα. Πρέπει όλα να συνεργαστούν μεταξύ τους. Αν συμφωνήσουμε έστω σε αυτά, τότε έχουμε ήδη βρει μια κοινή βάση. Τις υπόλοιπες απόψεις σας ΜΗΝ τις εγκαταλείπετε. Ρίχτε τις στο τραπέζι. Σε όλα υπάρχει μια αλήθεια. Είναι μπροδμεμένη, κρυμμένη, αλλά υπάρχει. Στα περισσότερα θέματα, μπορούμε να βρούμε μια κοινή βάση.

Τα σύμβολα αλλάζουν με τα χρόνια. Η Σβαστικά σήμερα έχει άλλη σημασία από αυτή που είχε μέχρι πριν από μερικές δεκαετίες. Το ίδιο και η αμερικανική σημαία. Γι' αυτό είπα τις προάλλες σε κείνη την κοπελιά ότι, αν σκοπεύει να είναι με το μέρος των Λευκών Παιδιών, τότε ας έχει ό,τι επιμέρους ιδέες θέλει κι ας ανεμίζει και κομμουνιστική σημαία.

Ποτέ να μη φύγουμε από το κυρίως θέμα, όπως το συνόψισε ο Μπεν Κλάσσεν: "Ότι ωφελεί τη Λευκή Ευρωπαϊκή Φυλή είναι η μεγαλύτερη αρετή. Ότι βλάπτει την Ευρωπαϊκή Λευκή Φυλή είναι το απόλυτο κακό."

Στα εγχειρίδια δράσης της Αριστεράς, δυο πράγματα επαναλαμβάνονται συνέχεια: "Οργανωτικότητα, οργανωτικότητα, οργανωτικότητα" και "προκλητικότητα, προκλητικότητα, προκλητικότητα". Η συνταγή αυτή έχει αποτελέσματα. Κάθε μέρα να κάνουμε και κάτι, για να μένουμε μέσα στη μάχη, μέσα στον αγώνα. Πρόσφατα, κατόρθωσα να προωθήσω έναν από τους φίλους μας, τον Μπομπ Ουίτακερ για συνέντευξη στον ραδιοφωνικό σταθμό "Radio Liberty". Το κατάφερα, τηλεφωνώντας και στέλνοντας e-mail σε λίγους, αλλά κατάλληλους ανθρώπους. Ένιωσα πως κάτι κατάφερα.

---

*Κάθε μέρα που περνάει, πρέπει
να κάνουμε και κάτι, για να μένουμε
μέσα στη μάχη, μέσα στον αγώνα*

Εδώ στην Καλιφόρνια, ένας από τους μάρτυρές μας είναι ο Τζόζεφ Τομμάσι, που δολοφονήθηκε στα 24 του. Ήταν ο ιδρυτής του Εθνικοσοσιαλιστικού Απελευθερωτικού Μετώπου (National Socialist Liberation Front). Το σύνθημά του ήταν: "Το μέλλον ανήκει σε όσους είναι πρόθυμοι να λερώσουν τα χέρια τους."

Πριν από χρόνια, στο Χόλλυγουντ, τα μεγάλα κεφάλια είχαν μια προεμέρα ενός ακόμα έργου για το Ολοκαύτωμα. Είχαν έρθει πολλά μεγάλα ονόματα, για να κάνουν καλή εντύπωση στ' αφεντικά τους, τους Εβραίους. Ο Τομμάσι, μαζί με μερικούς από τους άντρες του μπήκαν κρυφά στο κτίριο, όταν ξεκίνησε η προβολή της ταινίας. Εντελώς λαφνικά και απροειδοποίητα έριξαν καπνογόνα από τους εξώστες στην πλατεία κι όλα τα ποντίκια άρχισαν να τρέχουν προς την έξοδο ουρλιάζοντας. Αργότερα, βρήκαν ένα μήνυμα που έγραφε: "Χαιρετίσματα από το Ναζιστικό Κόμμα της γειτονιάς σας." Αυτό είναι αγκιτάτσια, αυτό είναι πρόκληση!

Κι ο καλύτερος τρόπος να οργανωθείς χωρίς να τραβήξεις την προσοχή της αστυνομίας είναι πίσω από τη μάσκα ενός πολιτιστικού συλλόγου ή μιας μη

κυβερνητικής οργάνωσης για κάποιο "φλέγον κοινωνικό θέμα". Γενικά, να λειτουργείς με μάσκες.

Η Καλιφόρνια, και ειδικά το Σαν Φρανσίσκο είναι "κεντροαριστερές" περιοχές. Έχει μεγάλο κόστος να υπερασπίσεις τη φυλή σου εδώ. Αυτό οφείλεται σε δεκαετίες συνεχούς μετανάστευσης. Να υπενθυμίσω γι' άλλη μια φορά ότι μισούμε και τα δύο κόμματα εξουσίας εδώ στις ΗΠΑ, διότι και τα δύο ελέγχονται από τους ίδιους ανθρώπους.

Ο καλύτερος τρόπος να οργανωθείς, χωρίς να τραβήξεις την προσοχή της αστυνομίας, είναι πίσω από ανώδυνους συλλόγους-μάσκες

Πριν από μερικά χρόνια, στο Σαν Φρανσίσκο (παρόλο που είναι μια πολύ εχθρική περιοχή για μας), μια ομάδα σκίνχεντ δραστηριοποιήθηκε σε μια "βαμμένη" ακροαριστερή συνοικία της πόλης, το Haight-Ashbury. Στην περιοχή αυτή, μπορείς να δεις τόσους πολλούς εκκεντρικούς ανθρώπους, που οι σκινάδες δεν ξεχώριζαν. Οι πιο πολλοί που έβλεπαν τους σκινάδες, τους θεωρούσαν κάτι σαν πανκ. Στη συνοικία αυτή έμεναν Λευκοί αριστεριστές από κάθε γωνιά των ΗΠΑ. Ανάμεσα σ' αυτή τη συνοικία και σε μια περιοχή με υψηλή εγκληματικότητα έστεκε μόνο ένα πάρκο. Οι αριστεριστές, παρόλο που δεν το παραδέχονταν, είχαν τρομοκρατηθεί από τους Μαύρους που είχαν κάνει κατάληψη στο πάρκο και, ύστερα από μερικές επιθέσεις, το απέφευγαν συστηματικά. Οι σκίνχεντ ανέλαβαν δράση, επανακατέλαβαν το πάρκο κι έδιωξαν τα εγκληματικά στοιχεία με ωμή βία και δύναμη. Το πάρκο ξανάγινε στέκι των Λευκών της συνοικίας, μέχρι που η αστυνομία έδιωξε τους σκινάδες, με αποτέλεσμα το πάρκο να γίνει για άλλη μια φορά παράδεισος για τους εμπόρους ναρκωτικών και τη βία.

Οι σκινάδες, αναφερόμενοι στην αστυνομία έλεγαν "Τα παιδιά με τα μπλε, δουλικά του Εβραίου" ("The boys in blue who serve the Jew"). Σκεφτείτε ότι η αστυνομία φρουρεί κάθε νύχτα, 365 μέρες τον χρόνο ένα "μνημείο του ολοκαυτώματος", εδώ στο Σαν Φρανσίσκο. Η ίδια αστυνομία που, πριν από 4 χρόνια, ξανά στο Σαν Φρανσίσκο διέλυσε μια μεγάλη ομάδα Λευκών Φυλετιστών, κυρίως ιρλανδικής καταγωγής, οι οποίοι προσπάθησαν να καθαρίσουν τη γειτονιά τους από τους εγκληματίες.

"Το σύστημα είναι παγκόσμιο και ελέγχεται από πολυεθνικούς κολοσσούς και μυστικές εταιρίες. Ό,τι αντιτίθεται στον έλεγχό τους είναι σύμμαχός μας. Το συμφέρον των Λευκών αυτή τη στιγμή είναι να ζουν χωριστά από τις άλλες φυλές και να είναι αυτάρκεις. Καταλάβετε το: Την εξουσία την έχει ένα ποσοστό μικρότερο του 1%, οπότε χρειαζόμαστε μόνο άλλο ένα 1%, για ν' αλλάξει χέρια η εξουσία. Μη σας νοιάζουν οι μάζες. Οι μάζες πάνε με τους νικητές, όποιοι κι αν είναι αυτοί. Η Επανάσταση είναι ένα άθλημα κυρίως για θεατές." (Τομ Μπέτζκερ, ιδρυτής της Λευκής Λοιπής Αντίστασης (WAR) εδώ στην Καλιφόρνια.)

Ο εχθρός είναι εντός των τειχών κι εμείς πρέπει να τον αντιμετωπίσουμε. Στις ΗΠΑ, οι ισχυροί Εβραίοι πίεζαν για εισροή τριτοκοσμικών μεταναστών ήδη από τις αρχές του 20ού αιώνα. Το 1965, όταν τελικά άλλαξε η μεταναστευτική μας νομοθεσία, το έθνος μας ήταν κατά 90% Λευκό, ενώ οι Μαύροι ζούσαν χωριστά. Κατ' ουσίαν ήμαστε τότε ένα Λευκό έθνος! Φανταστείτε έναν ήσυχο δρόμο στην Αμερική του 1965, η ηρεμία πριν από την καταιγίδα.

Τώρα, κυβερνά η παράνοια, ειδικά στις μεγαλουπόλεις. Όσο κι αν τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα, έτσι όπως έχει σημαδέψει την τράπουλα η Σιωνιστική Κυβέρνηση Κατοχής, παρόλ' αυτά, πρέπει να συνεχίσουμε να τους αντιμαχόμαστε, όπως η

μαγκούστα αντιμετωπίζει την κόμπρα. Ας μην ξεχνάμε τους Σπαρτιάτες στις Θερμοπύλες!

"Θα χρησιμοποιήσω κάθε μέσο που διαθέτω, κάθε μέθοδο, κάθε εργαλείο, οτιδήποτε έχω, για να εξασφαλίσω την επιβίωση της φυλής μας. Κι ίσως με περιμένει η κόλαση γι' αυτά που θα κάνω, αλλ' αν είναι να δω Λευκά αγόρια και κορίτσια να παίζουν σε μια αξιοπρεπή, ασφαλή και υγιή Αμερική, τότε ας έρθει ο διάβολος να με πάρει κι ας βάλει τα δυνατά του!" (Μπιλ Ρίτσοι, ιδρυτής του Λαϊκού Εθνικού Μετώπου, 1993, στο βιβλίο του "Σκίνχεντ: Στρατιώτες του Φυλετικού Πολέμου").

Αγαπώ τον λαό μου. Αγαπώ τους Λευκούς σ' ολόκληρο τον κόσμο. Οπου κι αν είμαστε, στο Σαν Φρανσίσκο, στο Σικάγο, στο Μόντρεαλ, στη Βαρκελώνη, στη Στοκχόλμη, στην Αγία Πετρούπολη, στο Μπουένος Άιρες, στο Γιοχάννεσμπουργκ, στη Μελβούρνη, είμαστε όλοι τμήμα του Λευκού Ανθρώπου. Και πρέπει, επιτέλους, για πρώτη φορά στην Ιστορία, να παραταχθούμε στο ίδιο στρατόπεδο, για ν' αντιμετωπίσουμε τη μεγαλύτερή μας μάχη. Την τελική μάχη, που θα κρίνει αν θα επιβιώσουμε ή αν θα χαθούμε παντοτινά από τη Γη. Κι αν τα καταφέρουμε, τότε δεν υπάρχουν όρια στο πεπρωμένο μας. Ένα πεπρωμένο πέρα ακόμα κι από αυτόν τον πλανήτη.

"Όλοι οι άνθρωποι ονειρεύονται, αλλά τα όνειρά τους δεν είναι ισάξια. Όσοι ονειρεύονται τη νύχτα στα σκοτεινά καταγώγια του μυαλού τους, ξυπνούν τη μέρα κι ανακαλύπτουν πως το όνειρό τους ήταν κούφιο και κενό. Αλλά οι ονειρευτές της μέρας είναι επικίνδυνοι άνθρωποι, γιατί μπορεί να ζήσουν το όνειρό τους με τα μάτια ανοιχτά και να το κάνουν πραγματικότητα."

Τ.Ε. Λώρενς, "Οι Επτά Πύλες της Σοφίας"

Όπου κι αν ζούμε, είμαστε όλοι Λευκοί Άνθρωποι.
Και πρέπει επιτέλους, για πρώτη φορά στην Ιστορία,
να παραταχθούμε στο ίδιο στρατόπεδο
για να δώσουμε τη μεγαλύτερή μας μάχη.

"Δεν είναι η μάζα που επινοεί ούτε η πλειοψηφία που οργανώνει η σκεπάζεται. Μόνον ο άνθρωπος ως ατομικότητα, ως πρόσωπο μπορεί να το κάνει..."

Το πολιτισμότερο χαρακτηριστικό μιας επινοήσεως είτε στο υλικό πεδίο είτε στο πεδίο των ιδεών είναι πρωτίστως η προσωπικότητα του επινοούντος. Επομένως, πρώτο και ύψιστο καθήκον μιας φιλετικής κοινότητας είναι να λαμβεί υπόψη της την προσωπικότητα, ούτως ώστε να ωφεληθεί το σύνολο... Έτσι, απαλλάσσεται από την καταρα της μηχανικότητας κι αποκτά ζωή...

Συνεπώς, όχι μόνο δεν πρέπει ν' αποτρίψουμε την αναδυση σκεπτομένων ατόμων από τη μάζα, αλλ' αντίθετα πρέπει να τη διευκολυνούμε όσο το δυνατό περισσότερο..."

ΑΝΤΩΛΦ ΧΙΤΛΕΡ, Ο ΑΓΩΝ ΜΟΥ, Β. Η, ΚΕΦ. 4

Στρογγυλή Τράπεζα

Ανακοινώνεται ότι, από το επόμενο τεύχος, το Γαμμάδιον θα καθιερώσει μια νέα στήλη, στην οποία θα φιλοξενούνται ελεύθερα οι απόψεις των αναγνωστών επί ζητημάτων, που άπτονται της θεματολογίας του περιοδικού.

Θα ενθαρρυνθεί η διαφωνία, η κριτική και, κυρίως ο ελεύθερος διάλογος.

Ο τίτλος της στήλης -Στρογγυλή Τράπεζα- δίνει το στίγμα της αντιμετώπισης των αναγνωστών ως ισότιμων συντρόφων με σεβαστή προσωπικότητα, αλλά και της ευγενούς συμπεριφοράς, η οποία αναμένεται από τους συμμετέχοντες.

Κανενός είδους λογοκρισία δεν θα υπάρξει, υπό τον απαράβατο όρο ότι η οποιαδήποτε άποψη θα διατυπώνεται με τον Άγιο τρόπο, δηλαδή με παρησία, επιχειρήματα και αξιοπρέπεια.

Η λακωνικότητα στη διατύπωση είναι επιθυμητή τόσο για αισθητικούς όσο και για τεχνικούς λόγους.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν ν' αποστέλλουν τα κείμενά τους με την ένδειξη "για τη στήλη Στρογγυλή Τράπεζα" στην ηλεκτρονική θυρίδα gammadion88@yahoo.gr

"Ο Εθνικοσοσιαλισμός, όχι μόνο δεν αντιστρατεύεται την ελευθερία της προσωπικότητας, αλλ' αντίθετα, την απαιτεί."

ΟΤΤΟ ΝΤΗΤΡΙΧ, ΟΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

Ο Γερμανός πολιτικός και φιλόσοφος Άλφρεντ Ρόζενμπεργκ γεννήθηκε το 1893 στην Εσθονία. Σπούδασε αρχιτέκτονας και μηχανικός στη Ρίγα και τη Μόσχα. Το 1918 γύρισε στη Γερμανία κι ένα χρόνο μετά εντάχθηκε στο NSDAP, πριν από τον Χίτλερ. Το 1921 ανέλαβε τη διεύθυνση του Λαϊκού Παρατηρητή. Το 1930 εξελέγη βουλευτής. Μετά την ανάληψη της εξουσίας ανέλαβε τη διεύθυνση Εξωτερικών Υποθέσεων του Κόμματος, ενώ το 1941 διορίστηκε Υπουργός του Ράιχ για τις Ανατολικές Περιοχές. Δολοφονήθηκε το 1946 από τους νικητές του πολέμου μετά τη δίκη-παρωδία της Νυρεμβέργης. Η σκέψη του έπαιξε σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση του Εθνικοσοσιαλισμού. Κεφαλαιώδες έργο του ο "Μύθος του 20ού Αιώνα". Το κείμενο που ακολουθεί είναι απόσπασμα από τα Απομνημονεύματά του, τα οποία συνέγραψε υπόδικος στη Νυρεμβέργη. Σ' αυτά περιέχεται η προσωπική του μαρτυρία για την ιστορική πορεία του NSDAP.

Ο Στράσσερ, όπως τον γνώρισα

Του Άλφρεντ Ρόζενμπεργκ

Ο Γκρέγκορ Στράσσερ ήταν ένας εξαιρετικά μεγαλόσωμος και δυνατός άντρας, έντιμος, ευθυτενής, οξύνοους, φιλόδοξος και πολύ δημοφιλής ρήτορας. Σε ιδεολογικά και διανοητικά ζητήματα ήταν επηρεασμένος από τον νεότερο αδελφό του Όττο, ο οποίος ανήκε επίσης στο Κόμμα. Μαζί ίδρυσαν τον εκδοτικό οίκο Kampf Verlag κι εξέδιδαν διάφορα εβδομαδιαία έντυπα στο Βερολίνο. Κι εκεί άρχισε το πρόβλημα.

Ο Γκαίμπελς, τοπικός γκαουλάιτερ, απαιτούσε τον πολιτικό έλεγχο επί όλων των εκδόσεων στην επικράτειά του. Ο Στράσσερ αντιπαρέτασε την ιεραρχικά ανώτερη θέση του, καθώς ήταν ο Οργανωτικός Αρχηγός σε όλο το Ράιχ. Κυκλοφόρησαν φήμες, που ήθελαν τον Γκαίμπελς να διαδίδει πως η μητέρα του Στράσσερ ήταν εβραία.

Έστειλα μιαν επιστολή στον Χίτλερ, ο οποίος ήταν τότε στο Βερολίνο. Του εξήγησα ότι τέτοιες ύπουλες μέθοδοι ήταν απαράδεκτες κι ότι ο Γκαίμπελς έπρεπε να εκδιωχθεί. Ο Χίτλερ μου είπε αργότερα ότι οι εν λόγω κύριοι είχαν καθήκον να συνεργαστούν κι ότι ο ίδιος προσωπικά θα ξεκαθάριζε τα πράγματα. Εν καιρώ, επήλθε μια τυπική συμφιλίωση, αλλά ο ανταγωνισμός δεν έπαιξε. Προς τα έξω φαινόταν ότι η δύναμη του Στράσσερ μεγάλωνε όλο και περισσότερο. Οι αρμοδιότητές του ως Οργανωτικού Αρχηγού είχαν αυξηθεί σε τέτοιο βαθμό, που σχεδόν όλες οι υποθέσεις του Κόμματος περνούσαν από τα χέρια του. Το γραφείο του ουσιαστικά λειτουργούσε ως ανεξάρτητη μονάδα.

Ο Όττο Στράσσερ ήλθε σε μας από τη σοσιαλδημοκρατική παράταξη, με τους αρχηγούς της οποίας είχε αναπτύξει στενές επαφές. Θεωρούσα ότι τον ενδιέφερε λιγότερο η κομματική γραμμή του Εθνικού Σοσιαλιστικού Κόμματος των Γερμανών Εργατών και περισσότερο η προώθηση ορισμένων δικών του, ακόμη υπό διαμόρφωση, ιδεών. Όταν μου είπε πως σχεδίαζε μιαν εντελώς καινούργια οικονομική δομή εξαιρετικής σημασίας, του απάντησα ότι δεν αρκούσε να την παρουσιάσει σε μορφή άρθρων - αυτό που έπρεπε να κάνει ήταν να γράψει ένα ολοκληρωμένο, καλοδουλεμένο βιβλίο, ώστε να μπορεί το κοινό να μελετήσει καλύτερα τις ιδέες του. Τελικά, δεν πρόλαβε να κάνει κάτι τέτοιο.

Ευγκρούστηκε με τον Χίτλερ, αν και ο τελευταίος έκανε πράγματι ό,τι περνούσε από το χέρι του, για να κρατήσει τον Όττο.

Έφυγε από το Κόμμα μαζί με μέρος των οπαδών του.

Όμως, ο Γκρέγκορ έμεινε.

Πάνω: Χίτλερ και Στράσσερ, ο Νο1 και ο Νο2 του NSDAP. Αριστερά: Στράσσερ και Γκαίμπελς στο Βερολίνο, όταν τους ένωνε ο αγώνας.

*Ο Χίτλερ αγαπούσε ειλικρινά τον Στράσσερ.
Αλλά και ο Στράσσερ απέδειξε έμπρακτα
την αδελφική του αγάπη προς τον Φύρερ*

Ακόμα θυμάμαι μια συζήτησή μου με τον Χίτλερ λίγο αργότερα. "Δόξα τω Θεώ," είπε ο Χίτλερ, "που ο Γκρέγκορ Στράσσερ παρέμεινε πιστός - αυτό είναι σπουδαίο για όλους μας."

Τον αγαπούσε ειλικρινά. Αλλά και ο Γκρέγκορ απέδειξε την αδελφική του αγάπη για τον Χίτλερ, παρηγορώντας τον, όταν η ανιψιά του έχασε τη ζωή της και ο Φύρερ σκεφτόταν σοβαρά να εγκαταλείψει την πολιτική του καριέρα.

Ενας από τους ακολούθους του Γκρέγκορ Στράσσερ ήταν ο απόστρατος υπολοχαγός Σουλτε, ένας άνθρωπος με ξεχωριστή προσωπικότητα, ο οποίος είχε επαφές με αρκετούς στρατιωτικούς και επισήμους. Στο Βερολίνο, στην Κολωνία και αλλού τους σύστηνε τον Στράσσερ. Αυτοί οι άνθρωποι κολάκευαν τον Στράσσερ, επιδιώκοντας τον κάνουν αρχηγό ενός πιο αποδεκτού κόμματος, εάν άλλαζε η κυβέρνηση. Κι εκεί άρχισε η τραγωδία του Στράσσερ.

Πίστευε ότι δεν τον συμβουλευόνταν όσο θα έπρεπε, ότι προωθούνταν υπερβολικά ο Γκαίρινγκ και ο Γκαίμπελς και δεν είχε ακόμα πειστεί για τις ικανότητες του τελευταίου - το αντίθετο μάλιστα. Έτσι έκανε κάποια βήματα πίσω από την πλάτη του Αρχηγού, βήματα που απλώς ήταν ανόητα, εγκληματικά ανόητα. Αρχισαν να κυκλοφορούν φήμες για προδοσία του Στράσσερ. Όμως, εγώ πάντα αμφισβητούσα αυτές τις φήμες και μάλιστα ανοιχτά.

Έπεσα πάνω στον Γκρέγκορ Στράσσερ ένα πρωί, καθώς έμπαινα στον προθάλαμο του Χίτλερ στο ξενοδοχείο Κάιζερχοφ. Πήγα να τον χαιρετήσω, αλλά εκείνος το μόνο που μπόρεσε να κάνει ήταν μια απελπισμένη χειρονομία. Ύστερα έφυγε.

Έμαθα ότι μόλις είχε παραιτηθεί από όλα του τα αξιώματα. Μεγάλο πλήγμα. Θυμήθηκα τις ομιλίες του, που πάντα τελείωναν μ' αυτά τα λόγια: "Αγωνίστηκα ως άνθρωπος του Χίτλερ. Κι ως άνθρωπος του Χίτλερ θέλω να πεθάνω." Αυτό είχε πια τελειώσει.

Πιθανόν να μην είχε ένα ξεκάθαρο σχέδιο για ανοιχτή ανταρσία. Αλλά, κυρίως, ήταν γεγονός αδιαμφισβήτητο ότι ένιωθε βαθιά δεμένος με το Κίνημα. Έφυγε.

Ο Χίτλερ δεν έλαβε πειθαρχικά μέτρα εναντίον του. Και μετά την ανάληψη της εξουσίας, με ρητή διαταγή του Χίτλερ, κανείς δεν πείραξε τον Γκρέγκορ Στράσσερ. Αντίθετα μάλιστα, του δόθηκε ηγετική θέση στον οργανισμό των φαρμακοποιών.

Τη Νύχτα των Μεγάλων Μαχαιριών, ο Στράσσερ και ο Σλάιχερ δολοφονήθηκαν. Αρχικά, νομίσαμε ότι είχαν κάποια εμπλοκή, αλλά η αστυνομία δεν ανακοίνωσε τίποτε. Ο Φύρερ φρόντισε προσωπικά για την οικονομική εξασφάλιση της χήρας του Στράσσερ, μιας πολύ ευχάριστης γυναίκας. Αργότερα, κατά τη διάρκεια του Πολέμου, και οι δυο γιοι του Γκρέγκορ Στράσσερ έπεσαν μαχόμενοι ως αξιωματικοί στο μέτωπο. Τέτοιου είδους τραγωδίες είναι αναπόφευκτες σε μian επανάσταση.

Όποτε θυμάμαι τον Στράσσερ, βλέπω μπροστά μου εκείνον τον γίγαντα με τα γαλανά, ευγενικά μάτια. Θυμάμαι τη γενναιοδωρία του, αλλά κι εκείνη την περιστασιακή αναποφασιστικότητα, η οποία τελικά τον οδήγησε στον θάνατο.

Ο Φύρερ μού είπε αργότερα ότι σκόπευε να κάνει τον Στράσσερ Υπουργό Εσωτερικών. Εάν είχε γίνει αυτό, πολλά πράγματα θα είχαν πάρει διαφορετική τροπή.

Ο Στράσσερ με τη στολή των SA προσέρχεται σε εκδήλωση του Κόμματος.

Για τον Σοσιαλισμό

Του Προμηθέα Αυγερινού

Η πτώση προ μιας δεκαπενταετίας της ΕΕΣΔ και των πρώην Σοσιαλιστικών χωρών της Αν. Ευρώπης, επέφερε παγκόσμιες ανατροπές, ανατροπές που τα αποτελέσματά τους έχουν ήδη κάνει την εμφάνισή τους, σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

Το ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο με επικεφαλής τους Αμερικανούς, αισθάνονται ως τα μοναδικά αφεντικά και αυτό το γεγονός τους γεμίζει με μια απίστευτη αλαζονεία που εκδηλώνεται συνήθως με πολεμικές επιχειρήσεις εναντίον λαών και εθνών. Οι πόλεμοι εναντίον της Γιουγκοσλαβίας, του Αφγανιστάν και του Ιράκ από την μια, αλλά και οι ανοιχτές απειλές σε οποιονδήποτε τολμήσει να αμφισβητήσει την κυριαρχία τους, έχει διαμορφώσει ένα σκηνικό τέτοιας μαζικής αναστάτωσης και ξεσηκωμού, όπου όλα τα σαθρά ιδεολογήματα των ιμπεριαλιστών περι «τέλους της ιστορίας» έχουν προ πολλού καταρρεύσει.

Από την άλλη μεριά, οι Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές με επικεφαλής τον Γαλλογερμανικό άξονα προσπαθούν να επιταχύνουν τις διαδικασίες πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης, με σκοπό να δημιουργήσουν ένα ενιαίο και συγκροτημένο ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο, που θα μπορεί επί ίσους όρους να συνδιαλέγεται με τους Αμερικάνους για να καρπώνεται έτσι ολοένα και μεγαλύτερη λεία από το κομμάτισμα των λαών.

Τα τελευταία χρόνια σε ανταγωνιστική θέση μπαίνει στη διεθνή αρένα και η Κίνα, που με την ξεκάθαρα πλέον καπιταλιστική δομή της, προσπαθεί να επιβάλει τους δικούς της γεωστρατηγικούς κανόνες. Τελευταία σε δύναμη, λόγω ακριβώς της καπιταλιστικής παλινόρθωσης, είναι η Ρωσσία, μια Ρωσσία που βρίσκεται αυτή την στιγμή στο περιθώριο των εξελίξεων, έχοντας να αντιμετωπίσει και την περικύκλωση των συνόρων της με τις διάφορες αμερικανόπνευστες «πορτοκαλί επαναστάσεις», αλλά που παρόλα αυτά παραμένει μια δυνατή – κυρίως στρατιωτικά – δύναμη.

Αυτά λοιπόν τα ιμπεριαλιστικά κέντρα, λόγω της φύσης και των νομοτελιών του καπιταλιστικού συστήματος, βρίσκονται αρκετά συχνά σε έντονους ανταγωνισμούς και προστριβές (λ.χ., όπως έγινε προφανές στον πόλεμο του Ιράκ μεταξύ ΗΠΑ και Γαλλογερμανών), ενώ από την άλλη, όταν οι συνθήκες και οι συγκυρίες το επιτρέπουν, συνεργάζονται από κοινού για τον διαμελισμό ολόκληρων κρατών (όπως στη Γιουγκοσλαβία).

Μέσα στα καπιταλιστικά κράτη, οι ταξικές αντιθέσεις οξύνονται. Ανεργία, ξεπούλημα των δημόσιων επιχειρήσεων, αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, τρομονόμοι και κρατική καταστολή είναι μερικά από τα μέτρα που προωθεί το μονοπωλιακό κεφάλαιο, συσσωρεύοντας τα στις πλάτες της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων. Τα κόμματα της αστικής τάξης, συνεχίζουν και ενθαρρύνουν την πολιτική της επίθεσης στα εργατολαϊκά συμφέροντα, με αποτέλεσμα την ολοένα και εντεινόμενη κρίση μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα.

Το ζήτημα είναι να εξετάσουμε πώς μπορεί να ανατραπεί αυτή η κατάσταση, πώς μπορούμε να συμβάλουμε στην αλλαγή του κοινωνικοοικονομικού συστήματος της φτώχειας και της εκμετάλλευσης. Να καθορίσουμε, όσο αυτό μπορεί να γίνει, κάποιες βασικές γραμμές για τη σοσιαλιστική οικοδόμηση.

ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ

Ζούμε λοιπόν σε μια βαθιά ταξική κοινωνία εκμετάλλευσης, που τα σημάδια της αντανακλώνται σε κάθε έκφανση του καθημερινού μας βίου. Το κουρέλιασμα των

ιδιαίτερων πολιτισμικών στοιχείων κάθε λαού, η πολιτιστική παρακμή, η εμπορευματοποίηση της υγείας, της παιδείας και του αθλητισμού, φυσικά και δεν είναι μόνο ελληνικό γνώρισμα. Η κατιούσα αυτή πορεία δεν θα έχει τέλος αν ΠΡΩΤΑ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑ δεν ανατραπεί η τάξη που την δημιούργησε, την έφερε στο ιστορικό προσκήνιο και τη συντηρεί και σήμερα. Το γενικότερο κοινωνικοπολιτικό σύστημα είναι άμεσα συνδεδεμένο με την παραπαίουσα πορεία του οικοδομήματος στις Ευρωπαϊκές χώρες. Πρέπει να γίνει αντιληπτό, ότι η αστική τάξη, η πλουτοκρατία δεν μπορεί να ανατραπεί ούτε με ευχολόγια ούτε φυσικά να μεταρρυθμιστεί. Απέναντι στην δικτατορία της αστικής τάξης υπάρχει μόνο η δικτατορία του προλεταριάτου που μπορεί να φέρει σε επιτυχία την αποστολή της. Έτσι λοιπόν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι είναι δυνατή η σοσιαλιστική προοπτική και οικοδόμηση.

Η αστική τάξη, η πλουτοκρατία δεν ανατρέπεται με ευχολόγια ούτε μεταρρυθμίζεται. Η αστική δικτατορία θα πέσει μόνο με δικτατορία του προλεταριάτου

Επειδή ακριβώς είναι η εργατική τάξη που καταπιέζεται περισσότερο από τους αστούς, επειδή μόνο η εργατική τάξη (σε συμμαχία με την μικρομεσαία αγροτιά και τους μικροαστούς της πόλης), έχει μέσα της την εμπειρία και τους αγώνες, μπορεί να ανατρέψει την αστική δικτατορία.

Φυσικά στην ιστορική πορεία για το τι κατεύθυνση πρέπει να πάρει ο σοσιαλισμός κονταροχτυπήθηκαν διάφορες θεωρίες για το πώς δηλαδή, πρέπει να οικοδομηθεί ο σοσιαλισμός. Η πορεία των πραγμάτων ανέδειξε την υπεροχή στην βασική αλήθεια, ότι ο καπιταλισμός δεν μπορεί να έχει ανθρώπινο πρόσωπο και ότι μόνο με την δικτατορία της εργατικής τάξης μπορούμε να πετύχουμε τον αφοπλισμό και την πτώση της αστικής τάξης.

Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Μια γενικότερη προσεχτική μελέτη στην περίοδο της εθνικοσοσιαλιστικής εξουσίας στη Γερμανία, θα μας βοηθήσει να δούμε την ανταπάτη όσων επιμένουν να μιλάνε για «συνεργασία των τάξεων» και για δυνατότητα «μεταρρυθμίσεων» μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα.

Ο Χίτλερ είχε διατυπώσει την άποψη ότι η μπουρζουαζία λόγω της κοινωνικής της θέσης είναι ανίκανη να πραγματοποιήσει οποιαδήποτε αλλαγή προς το συμφέρον του λαού και του έθνους. Είχε επίσης τονίσει με ξεκάθαρο τρόπο ότι το Ε/Σ κράτος, θα προσάρμοζε τις ανάγκες της οικονομίας στην εξυπηρέτηση των εργαζομένων μαζών. «Σε ένα ε/σ κράτος δεν θα υπάρχουν οι διαχωρισμοί των τάξεων». Αυτό θεωρητικά είναι απόλυτα σωστό και δίκαιο. Στην ουσία ο Χίτλερ έκανε λόγο για την αταξική κοινωνία. Καλώς ή κακώς όμως, η αταξική κοινωνία δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί ούτε με την ρίψη μερικών μολότωφ, ούτε με καμία συνταγματική συνθήκη, αλλά μέσα από την δικτατορία του προλεταριάτου και τον αδιάκοπο ταξικό αγώνα.

Στην πράξη έγιναν λάθη και παραλείψεις που αργότερα είχαν τον αντίκτυπό τους σε μια σειρά πολιτικές τακτικές του ε/σ κράτους. Εδώ πρέπει να γίνει λόγος και για το μη τελικά προχώρημα, στην Δεύτερη (Σοσιαλιστική) επανάσταση, που ζητούσε ο Ραιμ εκφράζοντας την θέληση του συνόλου της γερμανικής εργατικής τάξης. Ο Λένιν έλεγε - *Να τσακίσουμε την αντίσταση των καπιταλιστών, όχι μόνο την στρατιωτική και την πολιτική, αλλά ακόμα και την ιδεολογική που είναι η πιο βαθιά και ισχυρή αντίσταση* - . Ο Ραιμ λοιπόν με την πρότασή του για την δεύτερη επανάσταση ζητούσε ακριβώς αυτό το τσάκισμα των καπιταλιστών. Τσάκισμα στρατιωτικό με την αντικατάσταση των αντιδραστικών του στρατού από τους προλετάρους των S.A., τσάκισμα πολιτικό που είχε να κάνει με το

“ακόνισμα των μεγάλων μαχαιριών” ενάντια στην μπουρζουαζία και τους λακέδες της, τοάκισμα ιδεολογικό για την τελική νίκη και το προχώρημα της αταξικής ε/σ πολιτείας.

Η αστική τάξη αμέσως αντέδρασε βλέποντας τον κίνδυνο για τα συμφέροντά της και κατάφερε να πείσει τον Χίτλερ, μέσω κυρίως κάποιων αντιδραστικών δεξιών «ε/σ», τύπου Γκαϊρινγκ και Χίμλερ, ότι τα S.A έπρεπε να βγουν από την μέση, όπως και τελικά έγινε. Κατά την γνώμη μας, αυτό ήταν ένα σοβαρό πολιτικό και ιδεολογικό λάθος –πέραν όλων των άλλων- που έφερε και άλλες σημαντικές αλλαγές.

Η ιδιωτική πρωτοβουλία παρέμεινε. Το ε/σ κόμμα φυσικά εθνικοποίησε τις μεγάλες βιομηχανίες και γενικά στάθηκε εχθρικό προς τον μεγάλο κεφάλαιο. Εκτός όμως από το μεγάλο κεφάλαιο υπάρχει και το μικρό, η μικρή ιδιοκτησία. Αυτήν το ε/σ κόμμα δεν την «χτύπησε» αλλά αντίθετα την βοήθησε να αναπτυχθεί. Αφήνοντας όμως το μικρό κεφάλαιο να δραστηριοποιείται ελεύθερα, εφαρμόζεται μια ανοιχτή παλινόρθωση του καπιταλισμού. Τι σημαίνει η μικρή παραγωγή να διαιωνίζεται; “Η μικρή παραγωγή είναι ακόμα πολύ, πάρα πολύ διαδεδομένη στον κόσμο και η μικρή παραγωγή ΓΕΝΝΑ τον καπιταλισμό και την αστική τάξη συνεχώς κάθε μέρα, κάθε ώρα, αυθόρμητα και σε μαζική κλίμακα”. Δυστυχώς το ε/σ κόμμα δεν καταπολέμησε την μικρή παραγωγή, αλλά όπως τονίσαμε, ακόμα χειρότερα δεν προχώρησε στην δεύτερη επανάσταση. Κάπως έτσι ο σοσιαλισμός στην Γερμανία έφτασε μόνο μέχρι την μέση του δρόμου.

Οι εκπρόσωποι της αστικής τάξης, κατάφεραν και εισχώρησαν σε καίριες μάλιστα θέσεις μέσα στο κόμμα, φέρνοντας μαζί τους και αντιδραστικές πολιτικές. Μια τυχόν υλοποίηση του αιτήματος Ραιμ, όχι μόνο θα αφόπλιζε την αστική τάξη και θα γκρέμιζε το παλιό κρατικό μηχανισμό, οικοδομώντας με καλύτερους όρους την σοσιαλιστική πολιτεία, μα θα είχε αποτρέψει και τον αντεπαναστατικό ρόλο κάποιων δήθεν ε/σ, που ο ιστορικός τους ρόλος οδήγησε σε τεράστια λάθη και τελικά στην ήττα.

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ «ΤΡΙΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ»

Το φασιστικό μοντέλο του Μουσολίνι, έθεσε το ζήτημα του «σοσιαλισμού», σε μια διαφορετική βάση από αυτήν που την εισάγει ο επιστημονικός σοσιαλισμός και ο εθνικός σοσιαλισμός (οι ομοιότητες των δύο τελευταίων μπορούν να εντοπιστούν στην διακυβέρνηση της ΕΣΣΔ από τον Στάλιν με την θεωρία του για τον σοσιαλισμό σε ένα κράτος).

Ο φασισμός αρνούμενος την δικτατορία του προλεταριάτου, θεμελιώσε το συντεχνιακό κράτος, ως την απάντηση στην «προλεταριοποίηση της κοινωνίας». Έτσι, στο συντεχνιακό κράτος οι διάφορες κοινωνικές ομάδες δημιουργούν συνδικάτα (δίχως ταξική συνείδηση) και το κάθε συνδικάτο από την μεριά του ανταγωνίζεται τα υπόλοιπα. Ο φασίστας Κούρτσιο Μαλαπάρτε έγραψε: “η νέα φασιστική ηθική γεννιέται από την Σορελιανή (του Ζωρζ, Σορέλ), αλλά ταυτόχρονα διακόπτει τις σχέσεις μαζί της με το να μετατρέπει την έννοια της κοινωνικής τάξης σε αυτή της εθνικής τάξης και το οικονομικό αξίωμα σε ιστορικό αξίωμα”. Σε τούτο το σημείο φανερώνεται το υπερταξικό ή εξωταξικό πρόσωπο του ιστορικού φασισμού που «μετατρέπει την κοινωνική τάξη σε εθνική». Δηλαδή στον φασισμό η αστική τάξη μιας χώρας «εθνοποιείται» άσχετα αν η αστική τάξη από εαυτού της δεν χωράει σε εθνικά καλούπια.

Ο Μαλαπάρτε επίσης λέει “ ο φασιστικός συνδικαλισμός, σε αντίθεση με τον Σορελιανό κάνει διάκριση μεταξύ της κοινωνίας και του πολιτισμού, και γι’αυτό δεν αναθέτει στον εαυτό του το εγχείρημα της προετοιμασίας κι εγκατάστασης του νέου προλεταριακού πολιτισμού πάνω στα ερείπια του αστικού, αλλά την προετοιμασία και την καθοδήγηση για την επιστροφή ενός εθνικού πολιτισμού...” Εδώ γίνεται λόγος για ένα «εθνικό κράτος», χωρίς να έχει λύσει τα κοινωνικά του ζητήματα, αφού ο φασισμός “κάνει διάκριση μεταξύ της κοινωνίας και του πολιτισμού”. Σε μια κοινωνία όμως με τις ταξικές αντιθέσεις, με την κυριαρχία της αστικής τάξης και όλο τον παλιό αστικό μηχανισμό που παραμένει στην θέση του, είναι τουλάχιστον ουτοπικό να θεωρείς πως έτσι μπαίνουν οι βάσεις για την δημιουργία ενός «νέου πολιτισμού». Η πορεία του φασισμού αποδεικνύει του λόγου το αληθές. Στην Ιταλία η παπική εξουσία εδραιώθηκε και αύξησε την επιρροή της, η αστυνομοκρατία απλώθηκε παντού, οι εργάτες παρέμειναν κάτω από τον έλεγχο της αστικής τάξης. Το συντεχνιακό σύστημα, που παραλλαγή του είναι ο λεγόμενος «τρίτος δρόμος», ακολουθήθηκε και από καθεστώς τύπου Σαλαζάρ στην Πορτογαλία, Φράνκο

στην Ισπανία και Μεταξά στην χώρα μας, που όλα αυτά τα καθεστώτα μαζί υπήρξαν όχι μόνο σάπια ως το μεδούλι, μα και άκρως αντιδραστικά φορώντας «φιλεργατικό μανδύα».

Το φασιστικό δόγμα όπως το περιγράφει ο Μαλαπάρτε, είναι όχι μόνο απλά αντεπαναστατικό μα και έξω από την ε/σ κληρονομιά. Αυτό φαίνεται και από το εξής σημείο, "πιστεύουμε όχι στην έλευση μιας νέας κοινωνίας, αλλά ενός νέου πολιτισμού!! Είμαστε βίβαιοι ότι δεν θα είναι αστικός, ούτε προλεταριακός. Εκφράζουμε την ίδια περιφρόνηση προς αμφοτέρους". Η εθνικοσοσιαλιστική κοσμοθεώρηση όμως δεν θέτει την κοινωνία έξω από την πραγματικότητα, αντίθετα την συνδέει άρρηκτα με τον πολιτισμό που πρέπει να γίνει κτήμα της Λαϊκής κοινότητας. Ο λαός ως κοινότητα είναι ο δημιουργός του πολιτισμού και από τον ίδιο τον λαό απορρέει και προς τον ίδιο επιστρέφει. Ο ε/σ δεν μπορεί να εκφράσει κανενός είδους περιφρόνησης προς τους προλετάρους, που παρά τα λάθη και τις αδυναμίες που αναμφίβολα υπήρξαν, η εθνικοσοσιαλιστική εξουσία τους κατέστησε κυρίαρχους στον τόπο τους.

Πολύ σωστά λοιπόν ο Οττο Στράσερ θα αρνηθεί το ιταλικό μοντέλο του φασισμού, πιστεύοντας ότι η κοινωνική ειρήνη στην Ιταλία επιτεύχθει σε βάρος των εργαζομένων. Με ανάλογο σκεπτικό ο ε/σ Οττο Ντήτριχ θα γράψει πως "ο εθνικοσοσιαλισμός δίνει θέση και ελευθερία δράσεως ΜΕΣΑ στην κοινότητα, ενώ με το συντεχνιακό σύστημα της φασιστικής θεωρίας για το κράτος, μπορεί να κερδηθεί ΑΤΟΜΙΚΗ ελευθερία, ανάλογα με την υπάρχουσα ανάγκη". Πράγμα που απλά σημαίνει, ότι με το συντεχνιακό σύστημα καλλιεργείται συνεχώς ο ατομοκεντρισμός εκφραζόμενος μέσω της μικροαστικής συνήθειας για περισσότερα κέρδη σε ανταγωνιστικό φιλελεύθερο περιβάλλον.

Να γιατί ο φασισμός δεν μπορεί να νικήσει τον ατομικισμό και την αστική τάξη, να γιατί ο λεγόμενος τρίτος δρόμος είναι βαθιά αντιδραστικός και όλα τα σαθρά ιδεολογήματα που παίρνουν την μορφή απλουστεύσεων του στυλ, ούτε καπιταλισμός ούτε μαρξισμός, είναι στην ουσία το κάλυμμα κάθε αντίδρασης εκ μέρους των αστών. Να γιατί δυο κατευθύνσεις υπάρχουν, είτε η δικτατορία της αστικής τάξης είτε η δικτατορία του προλεταριάτου, είτε καπιταλισμός είτε σοσιαλισμός. Άλλος δρόμος δεν υπάρχει.

"Μόνο Δυο Τάξεις
μ' οδήγησαν
στον αγώνα μου.
Ο Γερμανός
Αγρότης
κι ο Γερμανός
Εργάτης."

Αντολφ Χίτλερ

"Στην πρόσφατη συγκέντρωση του κόμματός του, ο Χούγκενμπεργκ στράφηκε με θαυμαστή σαφήνεια εναντίον του διεθνούς καπιταλισμού. Συγχρόνως όμως τόνισε, πως θεωρεί απαραίτητη την εθνική κεφαλαιοκρατία.

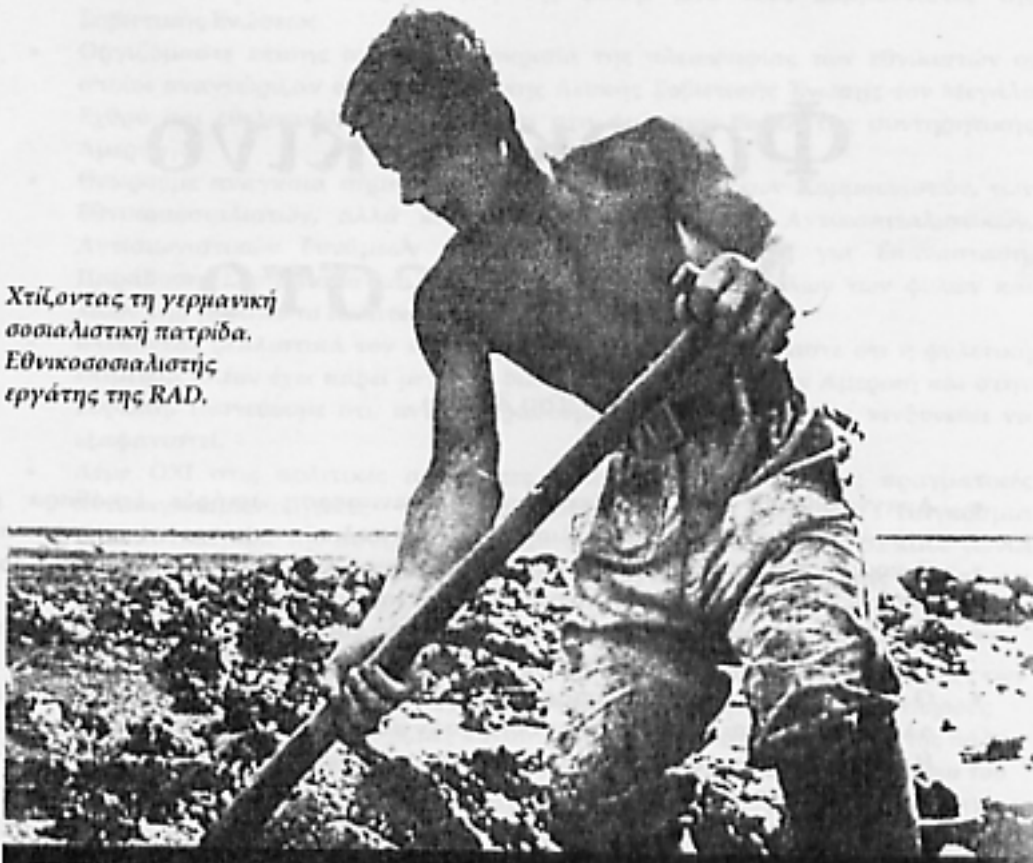
Έτσι χάραξε γι' άλλη μια φορά τη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στο Εθνικό Γερμανικό κόμμα και στο NSDAP.

Γιατί εμείς οι Εθνικοσοσιαλιστές έχουμε συνειδητοποιήσει καθαρά, πως το κεφαλαιοκρατικό οικονομικό σύστημα πρέπει να αντικατασταθεί με κάτι τελείως διαφορετικό, επειδή στον εθνικό καπιταλισμό δεν μπορεί να βασιλέψει η δικαιοσύνη...

Ο αστισμός ετοιμάζεται τώρα να αποσυρθεί από τη σκηνή της ιστορικής δημιουργίας. Στη θέση του μπαίνει η ως τα τώρα καταπιεσμένη τάξη του δημιουργικού λαού της πυγμής και της εργατιάς, για να εκπληρώσει την ιστορική της αποστολή."

*Δρ Γιάρμερ
Angriff, Σεπτέμβριος, 1931*

*Χτίζοντας τη γερμανική
σοσιαλιστική πατρίδα.
Εθνικοσοσιαλιστής
εργάτης της RAD.*

**Από τη
Φαιοκόκκινη Σκοπιά**

"Ομιλία του Λένιν". Πίνακας του Σερόφ.

"Εν αρχή ην ο Λόγος". Λιθογραφία του Χόγιερ.

Φαιοκόκκινο Μανιφέστο

Του Άβαδη

- Αναγνωρίζουμε ότι η Οκτωβριανή επανάσταση υπήρξε ξεκάθαρα μια επανάσταση κατά του Καπιταλισμού και του παλιού ετοιμόρροπου συστήματος.
- Ο κομμουνιστικός διεθνισμός διαφέρει απόλυτα από τον καπιταλιστικό, αφού ο πρώτος αγνοεί την φυλή ενώ ο δεύτερος την πολεμάει.
- Η ταξική πάλη δεν αναγνωρίστηκε μόνον από τους κομμουνιστές, αλλά και από τους αριστερούς εθνικοσοσιαλιστές.
- Ο κομμουνισμός ουδέποτε υπήρξε πραγματικός εχθρός του εθνικοσοσιαλισμού, αλλά τα λάθη και οι περιστάσεις οδήγησαν στην γνωστή μοιραία σύγκρουση.
- Η Σοβιετική Ένωση αφενός αναγνώρισε το Φασιστικό Ιταλικό καθεστώς και αφετέρου αποκάλυψε το 1939 το Γερμανικό Εθνικοσοσιαλιστικό καθεστώς αδελφικό προς αυτήν.
- Απόδειξη αυτού, το σύμφωνο Ρίμπεντροπ-Μολότωφ.
- Ως εθνικοσοσιαλιστές θεωρούμε λανθασμένη την παραβίαση του παραπάνω συμφώνου από το Γ' Ράιχ. Το σχέδιο Μπαρμπαρόσσα αποδεδειγμένα οδήγησε στην ολέθρια σύγκρουση των δυνάμεων του Εθνικοσοσιαλισμού με αυτών του Κομμουνισμού και στην μοιραία συντριβή των πρώτων.
- Από την άλλη όμως, θεωρούμε καθαρά ανήθικη την συνεργασία Στάλιν-Καπιταλισμού κατά την διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.
- Θεωρούμε ότι πολύ περισσότερα ενώναν τις δυο δυνάμεις (Γερμανία-Σοβιετική Ένωση) παρά τις χώριζαν.

- Θεωρούμε την πλειοψηφία των αντικομμουνιστών πιο πολύ ταξικούς εχθρούς της Σοσιαλιστικής επανάστασης παρά συνειδητοποιημένους φυλετιστές ή εθνικοσοσιαλιστές (Δείτε Ισπανία με Φράνκο, Ελλάδα με τους ταγματασφαλίτες κλπ).
- Τιμούμε και σεβόμαστε το μεγάλο έργο των ένδοξων Ελλήνων ανταρτών ενάντια στην Αγγλο-Σιωνιστική κατοχή (την οποία υπερασπίζονταν οι εθνικόφρονες δεξιοί).
- Αναγνωρίζουμε ότι οι θέσεις κάποιων "εθνικοσοσιαλιστών" μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο και η επικέντρωσή τους εναντίον της Σοβιετικής Ενώσεως μόνο την Αμερική και τον Σιωνισμό ωφελούσαν.
- Θεωρούμε απερίγραπτες τις λασπολογίες περί δήθεν εβραϊκής καταγωγής του Λένιν και Στάλιν.
- Η Σοβιετική Ένωση επί Στάλιν ανοιχτά κατονόμασε τον εβραίο ως εχθρό. Έως και σήμερα οι εβραίοι κατηγορούν τον Στάλιν για αντισιωνισμό.
- Ως εθνικοσοσιαλιστές και ως αριστεροί φυλετιστές αρνούμαστε και καταδικάζουμε την παραμέληση της φυλής από τους κομμουνιστές της Σοβιετικής Ενώσεως.
- Οργιζόμαστε επίσης από την υποκρισία της πλειοψηφίας των εθνικιστών οι οποίοι αναγνώριζαν στο πρόσωπο της Λευκής Σοβιετικής Ένωσης τον Μεγάλο Εχθρό και εθελουφλούσαν απέναντι στη φυλετική Βαβέλ της συντηρητικής Αμερικής!
- Θεωρούμε αναγκαία σήμερα μια συνεργασία μεταξύ των Κομμουνιστών, των Εθνικοσοσιαλιστών, αλλά και των άλλων αριστερών Αντικαπιταλιστικών, Αντισιωνιστικών δυνάμεων με στόχο την κοινή πάλη για Επανάσταση, Παράδοση, Σοσιαλισμό και ασφαλώς για την διάσωση όλων των φυλών και λαών της γης από το Καπιταλιστικό Κτήνος της Δύσης.
- Βλέποντας ρεαλιστικά τον κόσμο γύρω μας αντιλαμβανόμαστε ότι η φυλετική επιμεξία πλέον έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις εκτός από την Αμερική και στην Ευρώπη. Πιστεύουμε ότι, αν δεν δράσουμε άμεσα, η φυλή μας κινδυνεύει να εξαφανιστεί.
- Λέμε ΟΧΙ στις πολιτικές αυταπάτες. Αλληλεγγύη σε όλες τις πραγματικές αντιπαγκοσμιοποιητικές δυνάμεις που μάχονται για την Παγκόσμια Επανάσταση και την συντριβή του Καπιταλισμού και Σιωνισμού σε κάθε γωνιά του Πλανήτη. Αλληλεγγύη στους Εθνικοεπαναστάτες αγωνιστές της Κούβας και όλης της Νοτίου Αμερικής!

"Το μεγάλο δίδαγμα του ακατανίκητου του ανταρτοπόλεμου θα διαποτίσει τις μάζες των στερημένων. Ο γαλβανισμός με το εθνικό πνεύμα, η προτομασία για πιο σκληρούς στόχους, για ν' αντίξουν σε πιο βίαιες καταστολές. Το μίσος σαν παράγοντας της πάλης: το αδιαλλαχτο μίσος ενάντια στον εχθρό, που σπρώχνει πέρα από τα φυσικά όρια του ανθρώπου και το κάνει μια αποτελεσματική, βίαιη, επίλεκτη και ψυχρή μηχανή για να σκοτώνει. Έτσι πρέπει να είναι οι στρατιώτες μας. Ένας λαός δίχως μίσος δεν μπορεί να θριαμβεύσει πάνω σ' ένα χτηνωδη εχθρό. Πρέπει να σπρώξουμε τον πόλεμο ως εκεί που τον σπρώχνει ο εχθρός: στο σπίτι του και στους τόπους της ψυχαγωγίας του. Πρέπει να τον κάνουμε ολοκληρωτικό. Πρέπει να μην τον αφήσουμε να έχει ούτε μια στιγμή ησυχίας ούτε μια στιγμή ανάπαυλας έξω από τους στρατώνες του και μέσα σ' αυτούς. Πρέπει να τον χτυπάμε όπου βρίσκεται. Ωστε να χει την εντύπωση ότι είναι ένα κυνηγημένο ζώο, απ' όπου κι αν περνάει. Τότε σιγά σιγά θα χάσει το ηθικό του."

Ερνέστο Τσε Γκεβέρα

ΖΗΤΩ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ - ΦΥΛΗ - ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

ΕΘΝΙΚΟΑΝΑΡΧΙΚΕΣ ΕΡΩΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Αναδημοσίευση από το διαδικτυακό περιοδικό Terra Firma

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι ο Εθνικοαναρχισμός μια μορφή Εθνικισμού;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Δεν υποστηρίζουμε τον Εθνικισμό, που προσβλέπει στο έθνος-κράτος. Αν όμως θέλουμε να είμαστε ρεαλιστές, οφείλουμε ν' αναγνωρίσουμε ότι οι γηγενείς των Βρετανικών Νήσων έχουν Ινδοευρωπαϊκή προέλευση κι επομένως ανήκουν σε μια ευρύτερη εθνοτική και πολιτιστική οικογένεια, η οποία περιλαμβάνει όχι μόνο την Ευρώπη, αλλά και την πολιτιστική κληρονομιά χωρών, όπως το Ιράν, το Αφγανιστάν, η Ινδία και το Θιβέτ. Στην πραγματικότητα, το "εθνικό" στοιχείο του Εθνικοαναρχισμού πρέπει να γίνει αντιληπτό με μια ευρεία έννοια και οπωσδήποτε διάφορη από τις παρωχημένες και περιορισμένες εμβέλειας αντιλήψεις του ιμπεριαλισμού του 19ου αιώνα. Μιλώντας για εθνότητα, λοιπόν, αναφερόμαστε στη φυλετική-τριμπαλιστική και οργανική της διάσταση. Επομένως, η δική μας ερμηνεία του όρου "εθνικός" είναι άσχετη με τον παράγοντα επικράτεια, καθώς αναφέρεται στο γένος, μια φυσική πραγματικότητα, που ενυπάρχει σε κάθε λαό. Ο Εθνικοαναρχισμός μπορεί να υιοθετηθεί από διάφορες φυλές, αλλά, παρόλο που δεν αρνούμαστε ότι μπορούν να υπάρξουν αναρχικές πολυφυλετικές κοινότητες, τέτοιου είδους κοινότητες ποτέ δεν θα μπορέσουν να είναι Εθνικοαναρχικές με την οργανική έννοια του όρου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υποστηρίζετε ένα Ευρασιατικό υπερκράτος;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Όχι. Πιστεύουμε στην πολιτική, κοινωνική και οικονομική αποκέντρωση. Με άλλα λόγια, επιζητούμε μια τάση σμίκρυνσης, μέσα από την οποία, γραφειοκρατικά δημιουργήματα, όπως ο ΟΗΕ, το ΝΑΤΟ, η ΕΕ, η Διεθνής Τράπεζα, αλλά και έθνη-κράτη, όπως η Βρετανία και η Γερμανία θα γκρεμιστούν, προκειμένου να προκύψουν αυτόνομες μικρές κοινότητες. Με δεδομένο ότι οι Εθνικοαναρχικές κοινότητες θα θεωρηθούν ένα είδος πέμπτης φάλαγγας από το κατεστημένο (το οποίο πιθανότατα θα διεισδύσει σ' αυτές για να τις καταστρέψει), πιθανόν να χρειαστεί να μεταναστεύσουμε σε περιοχές, που δεν ελέγχει η Δύση. Από την άλλη, εφόσον είμαστε πεπεισμένοι ότι πρέπει να επιταχύνουμε τις διαδικασίες κατάργησης της Δύσης, θα απαιτηθεί μια κάποια δράση μας στο περιθώριο της κοινωνίας. Όπως το έθεσε ο Νίτσι: "Αυτό που είναι έτοιμο να πέσει, πρέπει και να το σπρώξουμε". Και κατά τον Μπακούνιν: "Το να καταστρέφεις είναι δημιουργικό".

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι ρατσιστές οι Εθνικοαναρχικοί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Όχι με τη συνήθη έννοια. Το όραμά μας βασίζεται στην αγάπη για το είδος μας και στον ειλικρινή σεβασμό για τους άλλους. Αυτή η στάση είναι το

αντίθετο του ρατσιστικού μίσους και θεμελιώνεται στο δικαίωμα αυτοδιάθεσης του κάθε λαού. Επιπλέον, δεν συμφωνούμε με τις απόψεις για κυριαρχία των Λευκών πάνω σε άλλες φυλές ούτε μας ενδιαφέρει να επιβάλουμε τις απόψεις μας σε όλους τους άλλους. Οι Εθνικοαναρχικοί πιστεύουν στην ανάγκη για Φυλετικό Διαχωρισμό. Από και πέρα, ευχαρίστως επιδιώκουν συνεργασία με ανθρώπους και οργανισμούς που επίσης πιστεύουν στον Φυλετικό Διαχωρισμό, άσχετα με την όποια φυλετική ή εθνοτική τους προέλευση. Η φυλετική επιμειξία όμως είναι μια σοβαρότατη απειλή και αποτελεί μέγα κίνδυνο για το ανθρώπινο είδος, με τον ίδιο τρόπο που το κυνήγι και η μόλυνση απειλούν την πανίδα και το περιβάλλον. Μαζί με τους συντρόφους μας σε όλον τον κόσμο, επιδιώκουμε να υπερασπιστούμε την ταυτότητά μας από την επίθεση ενός κοσμοπολιτισμού δίχως ρίζες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σκοπεύετε να θέσετε εκτός νόμου τις φυλετικά μκτές σχέσεις;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Όχι. Τέτοιου είδους θέματα αφορούν μόνο τα εμπλεκόμενα άτομα και τις κοινότητές τους. Υπενθυμίζουμε όμως, ότι η φυλετική επιμειξία και ο Εθνικοαναρχισμός είναι ασυμβίβαστες έννοιες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μα τότε, τι θα κάνετε με όσους διαφωνούν με τις ιδέες σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ας διαφωνούν. Εμείς δεν έχουμε πρόβλημα. Υπό τον όρο, όμως, ότι δεν θα μας εμποδίσουν να επιβάλουμε τις δικές μας αρχές και ιδέες στον δικό μας χώρο και στις δικές μας κοινότητες. Τυχόν απόπειρα τρίτων ν' ανακατευτούν στον τρόπο ζωής μας ή να μας εμποδίσουν να φτιάξουμε τις δικές μας Εθνικοαναρχικές κοινότητες θα είναι φασιστική και αυταρχική. Δεν μας ενδιαφέρει να ξεκινήσουμε διωγμούς και να επιβάλουμε την άποψή μας στους άλλους, αλλά, αν οι αντίπαλοί μας δεν σεβαστούν την ελευθερία μας και δεν πάνε αλλού για να φτιάξουν τις όποιες δικές τους κοινότητες, δεν θα διστάσουμε να υπερασπιστούμε τον εαυτό μας με κάθε πρόσφορο μέσο. Από την άλλη, όντας εραστές της ελευθερίας υποστηρίζουμε τις επιδιώξεις όλων των λαών του κόσμου που μάχονται για την ελευθερία τους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα υποστηρίζατε φασίστες ή μαρξιστές, αν αυτοί ήθελαν να φτιάξουν τις δικές τους κοινότητες;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Υποστηρίζουμε τις ευρύτερες έννοιες της αποκέντρωσης και της αυτοδιάθεσης. Αυτό έχει χαρακτήρα τακτικού ελιγμού ενάντια στην παγκοσμιοποίηση, αν και πιστεύουμε ότι ο Εθνικοαναρχισμός είναι μια διακριτή και πιο ξεκάθαρη έκφραση αυτών των εννοιών. Επομένως, αμφιβάλλουμε για το αν οι φασίστες ή οι μαρξιστές θα μπορούσαν να είναι Εθνικοαναρχικοί. Από την άλλη όμως, αν οι ίδιοι θέλουν τις δικές τους συγκεκριμένες περιοχές, όπου θα εφαρμόσουν τις αρχές και τις αξίες τους, αυτό είναι δικαίωμά τους και είναι ελεύθεροι να το κάνουν. Γενικά όμως, πρέπει να σημειωθεί ότι ο τρόπος με τον οποίο θα αντιμετωπίσουμε οποιαδήποτε άλλη κοινότητα, θα διαμορφωθεί με κριτήριο το τι συμφέρει καλύτερα τη δική μας κοινότητα. Κι αυτό συνεπάγεται ότι συχνά θα χρειαστεί να προβούμε σε συμμαχίες, προκειμένου ν' αντιμετωπίσουμε κοινούς εχθρούς. Με αυτή τη λογική σήμερα υποστηρίζουμε κάθε μορφή αποκέντρωσης, παρόλο που η Εθνικοαναρχική εκδοχή της αποκέντρωσης είναι κάτι πολύ συγκεκριμένο και διακριτό. Πάντως, η μάχη του μέλλοντος θα διεξαχθεί ανάμεσα στους υποστηρικτές του συγκεντρωτισμού και τους υποστηρικτές της αποκέντρωσης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς σκοπεύουν να επιτύχουν τους στόχους τους οι Εθνικοαναρχικοί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ο Διεθνής Καπιταλισμός, για να εξασφαλίσει και να διαωμόσει την επιβίωσή του, έχει ανάγκη ν' αποκτή συνεχώς νέες πλουτοπαραγωγικές πηγές. Στα επόμενα χρόνια όμως, θ' αρχίσει σιγά-σιγά να διαλύεται με τον ίδιο τρόπο που παλαιότερα η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία -η οποία επίσης ειδικευόταν στον επεκτατισμό και τον έλεγχο της περιφέρειας- τελικά κατέρρευσε κάτω από το βάρος της αχαλίνωτης πλεονεξίας και της αδιάστακτης φιλοδοξίας. Επομένως, προκειμένου να επιταχύνουμε την πτώση του Διεθνούς Καπιταλισμού, οφείλουμε να ενθαρρύνουμε τις εξεγέρσεις στην περιφέρεια, αποστερώντας τα μεγάλα αστικά κέντρα από πολύτιμους πόρους. Βοηθώντας και ενισχύοντας τους λαούς του λεγόμενου Τρίτου Κόσμου, μπορούμε να κόβουμε ένα-ένα τα πλοκάμια του Καπιταλισμού, μέχρι να φτάσουμε στο σημείο να χτυπήσουμε και να συντρίψουμε τον ίδιο τον πυρήνα του. Καταστροφή στο εσωτερικό της κοινωνίας και δημιουργία έξω από την κοινωνία. Αυτή είναι η ουσία του Εθνικοαναρχισμού.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μα, τα κέντρα της εξουσίας βρίσκονται κυρίως στη Βόρεια Αμερική και την Ευρώπη. Τι θ' απογίνει η Δύση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Και ποιος νοιάζεται; Όλη η σύλληψη του Δυτικού Πολιτισμού θεμελιώνεται στην εκμετάλλευση και την απληστία. Επιπλέον, ο Δυτικός Πολιτισμός είναι μια ιστορική διαδικασία, που έχει αποκόψει τον άνθρωπο από την πρωταρχική του φύση κι έχει οδηγήσει στον πλουτισμό των ολίγων σε βάρος των πολλών.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Κάτι τέτοιο δεν θα οδηγήσει σε οπισθοδρόμηση της τεχνολογίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φυσικά. Οι Εθνικοαναρχικοί ναι μεν δεν αντιτίθενται κατ' αρχήν στην τεχνολογία -τουλάχιστον στον βαθμό που δεν φθείρει το περιβάλλον- αλλά το γεγονός παραμένει ότι, όταν το διεθνιστικό σύστημα αρχίσει να πεθαίνει και οι άνθρωποι αναγκαστούν να επιστρέψουν σε πιο φυσικούς τρόπους ζωής, η βιομηχανία θα παρακμάσει και δεν θα υπάρχει διαθέσιμη εργατική δύναμη, για να παραχθούν υπολογιστές, τηλεοράσεις και άλλα αγαθά πολυτελείας. Οι άνθρωποι θα είναι αναγκασμένοι να επιβιώσουν χωρίς αυτοκίνητα και σουπερμάρκετ, χωρίς τηλεοπτικά οθόνες και τηλέφωνα, χωρίς δονητές και κεντρική θέρμανση. Κι αυτό θα οδηγήσει σ' έναν πιο χαλαρό τρόπο ζωής, με περισσότερο ελεύθερο χρόνο, διότι, πολύ απλά, οι κνηγοί-τροφοσυλλέκτες δεν χρειάζεται να δουλεύουν πάνω από δυο ώρες τη μέρα, προκειμένου να καλύψουν τις βασικές τους ανάγκες. Θα ήταν όμως λάθος να υποτεθεί ότι οι Εθνικοαναρχικοί κηρύσσουν ή επιθυμούν την επιστροφή σ' έναν πιο πρωτόγονο τρόπο ζωής. Απλά προβλέπουμε το αναπόφευκτο και πιστεύουμε ότι οι άνθρωποι πρέπει να προετοιμαστούν γι' αυτό. Το μόνο που μένει να δούμε είναι μέχρι πού θα φτάσει η διαδικασία αυτή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποια είναι τα επόμενα βήματα για τους Εθνικοαναρχικούς;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Θα συνεχίσουμε τις επαφές μας με άλλους αντίπαλους της παγκοσμιοποίησης, με στόχο να γίνουμε, εν ευθέτω χρόνω, ένας από τους παράγοντες διαμόρφωσης του ολοένα και διογκούμενου αντικαπιταλιστικού κινήματος. Με αυτή τη λογική, τείνουμε χείρα φιλίας και συνεργασίας σε όλους όσους έχουν ανάλογες ιδέες τόσο στην Ευρώπη όσο και στον υπόλοιπο κόσμο. Οι άνθρωποι πρέπει να ξεχάσουν τις προκαταλήψεις και να συμμαχήσουν μαζί μας στην εκστρατεία για το δίκιο και τη λευτεριά.

Ο Βρετανός πολιτικός ακτιβιστής και δημοσιογράφος Τρόυ Σαουθγκαίητ γεννήθηκε το 1968 στο Λονδίνο. Από το 1984, όταν εντάχθηκε στο βρετανικό National Front, έχει συνεχή και δυναμική παρουσία στο εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα της χώρας του. Φυλακίστηκε για ενάμιση χρόνο για συμμετοχή σε βίαια επεισόδια. Στα τέλη της δεκαετίας του '90 πρότεινε τη μετεξέλιξη του εθνικοεπαναστατικού κινήματος σε εθνικοαναρχικό, πρόταση που έτυχε θετικής αποδοχής σε πολλές χώρες. Το κείμενο που ακολουθεί πρωτοδημοσιεύτηκε στο διαδικτυακό περιοδικό Synthesis.

Προετοιμάσου για την κατάρρευση

Του Τρόυ Σαουθγκαίητ

Εδώ και πολλά χρόνια, το Κράτος ψάχνει μετά μανίας σχέσεις ανάμεσα στους "εξτρεμιστές της ακροδεξιάς" και στην τρομοκρατική δραστηριότητα. Παρόλο που αυτές οι σχέσεις είναι ανύπαρκτες και η ανάλογη φημολογία σκηνοθετημένη, το γεγονός παραμένει ότι κάποιοι φυλετιστές δεν κατάφεραν ν' αποφύγουν τον συσχετισμό τους με κάποιες όψεις της παραστρατιωτικής δραστηριότητας, όψεις που, αφενός είναι επικίνδυνες για τους ίδιους και αφετέρου μπορούν να τους οδηγήσουν στη φυλακή. Αυτό οφείλεται στο ότι δεν έχει ξεκαθαριστεί εσωτερικά η θέση μας σχετικά με αυτό το λεπτό ζήτημα. Τυχόν περαιτέρω αδυναμία ν' αντιμετωπίσουμε το θέμα θα ήταν ασυγχώρητη για μας τους Εθνικοαναρχικούς, δεδομένου του ότι εντασσόμαστε σ' ένα επαναστατικό ρεύμα. Είναι καιρός να ζυγίσουμε τις σημερινές περιστάσεις και να προσαρμόσουμε ανάλογα τη στρατηγική μας προσέγγιση.

Το πρώτο ερώτημα που πρέπει να θέσουμε στον εαυτό μας: Είναι αναπόφευκτη η σύγκρουση ανάμεσα στους Εθνικοαναρχικούς επαναστάτες και το Κράτος; Έχουμε αναφερθεί αλλού στη ματαιότητα της ενασχόλησης με την ψηφοθηρική πολιτική και τις κάλπες, αλλά, από την άλλη, μήπως η δική μας στρατηγική οργανικής ανάπτυξης μέσα στην κοινότητα δεν είναι αρκετή από μόνη της; Σαφώς και οι πρωτοβουλίες μέσα στο πλαίσιο της κοινοτικής δράσης μπορούν να οδηγήσουν σε νέες κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές δομές, που θα λειτουργούν υπονομευτικά στην κατεστημένη τάξη πραγμάτων. Όσο λιγότερο εξαρτώμαστε από τους γραφειοκρατικούς θεσμούς του Κράτους, τόσο λιγότερο θα του υποτασσόμαστε, ώσπου τελικά θα το κάνουμε στην άκρη. Όμως, είναι αυτό στ' αλήθεια αρκετό;

Οι πρόσφατες εξελίξεις δεν μας αφήνουν περιθώριο αμφιβολίας: Η άρχουσα τάξη θα χρησιμοποιήσει δίχως τον παραμικρό δισταγμό ολόκληρη τη μιλιταριστική ισχύ των πολυπληθών και εξαιρετικά εκπαιδευμένων ενόπλων δυνάμεων ενάντια σε οποιονδήποτε απειλήσει τον καπιταλισμό και την εκμετάλλευση. Όσοι δεν το καταλαβαίνουν αυτό δεν έχουν θέση στον αντικαπιταλιστικό αγώνα είτε είναι ακτιβιστές είτε είναι απλοί υποστηρικτές, είτε προέρχονται από την αριστερά είτε προέρχονται από τη δεξιά. Οι δυνάμεις που κρύβονται πίσω από την παγκόσμια

αυτοκρατορία του πλούτου αποκλείεται να παραδώσουν την τεράστια δύναμη και επιρροή τους έτσι απλά. Αντίθετα, θα πολεμήσουν μέχρι θανάτου. Είναι απαραίτητο μν να δημιουργούμε μια αντι-κουλτούρα ή, καλύτερα μιν αντιξουσιαστική δομή παράλληλα με το σύστημα, αλλά αν θέλουμε να είμαστε ρεαλιστές, δεν πρόκειται να υπάρξει ειρηνική ούτε καθαρά πολιτική λύση στα προβλήματα της σύγχρονης κοινωνίας.

Επομένως, αφού η σύγκρουση είναι αναπόφευκτη (τουλάχιστον για όσους δεν έχουν δημιουργήσει κοινότητες εκτός του Δυτικού κόσμου), τι μορφή θα έχει; Η απάντηση δεν μπορεί να έρθει από καμιά κατήχηση του επαναστάτη, διότι, προς το παρόν, δεν ασκούμε την παραμικρή επιρροή στις κοινωνικές εξελίξεις. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να προσαρμοζόμαστε στις διάφορες καταστάσεις, όπως αυτές διαμορφώνονται.

Πάντως, το πιθανότερο σενάριο περιλαμβάνει συνθήκες χάους στις μεγαλουπόλεις της Αγγλίας. Καθώς ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι ταξινομούνται, ταυτοποιούνται, κατηγοριοποιούνται και, εν τέλει, αντιμετωπίζονται ως μη-καταναλωτικά μέλη μιας αυξανόμενης κατώτερης τάξης, φαίνεται σχεδόν βέβαιο ότι αυτοί οι περιθωριακοί θα αποτελέσουν το αρχικό υλικό με το οποίο θα μπορέσουμε να χτίσουμε την αντίσταση ενάντια στους κρατικούς μηχανισμούς καταπίεσης.

Ο πολυφυλετισμός θα παίξει πολύ σημαντικό ρόλο στην αποσύνθεση του κοινωνικού ιστού, ενός κοινωνικού ιστού, που, έτσι κι αλλιώς ποτέ δεν σκόπευαν να συνθέσουν οι κήρυκες της "πολιτικής ορθότητας", του "αντιρατσισμού" και των "θετικών διακρίσεων". Οι Μαύροι θα ενωθούν με τους Μαύρους, οι Ασιάτες με τους Ασιάτες και, στο τέλος, αντιμέτωποι με την ανέχεια και το έγκλημα, οι Λευκοί θ' αναγκαστούν να ζητήσουν προστασία, παρηγοριά και σεβασμό στη δική τους φυλή. Το χάος πάντοτε φέρνει την εξιλέωση μέσα από την αναγκαστική επιστροφή στη λογική. Μέσα από τον κίνδυνο, προκύπτει το ενοποιητικό πνεύμα, που δημιουργεί την κοινή ταυτότητα και δίνει στους ανθρώπους τη δύναμη να σηκωθούν και να πολεμήσουν.

Το σενάριο αυτό δεν αποσκοπεί στο να φανεί ρομαντικό ή δραματικό. Είναι απλώς μια ρεαλιστική ερμηνεία του πώς οι Εθνικοαναρχικοί σκοπεύουν να εμφανιστούν πάνω στα ερείπια της κοινωνίας. Οι μικροαστοί ας έχουν τα μπάρμπεκιου, τις δορυφορικές τηλεοράσεις και τις πλήρως εξοπλισμένες κουζίνες τους, αλλά ας τα γλεντήσουν τώρα που μπορούν. Γιατί τα μαύρα σύννεφα του πολέμου έχουν ήδη αρχίσει να μαζεύονται, καθώς η Αγγλία σιγά-σιγά ξεψυχάει. Και σε μας έλαχε ο κλήρος να προετοιμαστούμε για την αναπόφευκτη σύγκρουση που θ' ακολουθήσει. Αλλά, από πού θα ξεκινήσουμε;

Τα μέσα για την αρχική εκπαίδευση στην επαναστατική μάχη ήδη υπάρχουν και περιμένουν να τα εκμεταλλευτούμε. Ας εξετάσουμε τρεις χώρους στους οποίους οι Εθνικοαναρχικοί μπορούν εύκολα να ενταχθούν με αποκλειστικό σκοπό να αρπάξουν χρήσιμες γνώσεις:

1. ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Στην υλιστική εποχή μας, αυξήθηκε μεν η ματαιοδοξία και η εγωιστική επιδίωξη της "κορμάρας", από την άλλη όμως, αυτό οδήγησε σε ανάλογη αύξηση των ευκαιριών για εκγύμναση. Η χώρα είναι γεμάτη από αθλητικά κέντρα, στάδια, γυμναστήρια και ο Εθνικοαναρχικός μπορεί κάλλιστα να τα χρησιμοποιήσει για τη βελτίωση της φυσικής του κατάστασης. Ασε τις μάλζες να κάθονται μπροστά στις τηλεοράσεις τους πουκλώνοντας βρωμερό κεμπάμπ και ξερνώντας. Εσύ γίνε η ζωντανή ενσάρκωση της εποχής του Πολεμιστή και του Νέου Ανθρώπου. Αν είσαι αγύμναστος, κάνε κάτι γ' αυτό. Ξεμπίρδευε με το κάπνισμα και το μεθύσι, φάε υγιεινά, πήγαινε τακτικά για πεζοπορίες και κατασκίνωση στο ύπαιθρο μαζί με τους συντρόφους σου. Και το πιο σημαντικό: μείνε πάντα δραστήριος. Αν είσαι υγιής στο σώμα, σημαίνει ότι είσαι υγιής στο μυαλό.

2. ΑΥΤΟΑΜΥΝΑ

Η ατομικισμός και ο αλληλοσπαραγμός που εμπεριέχονται στην καπιταλιστική νοοτροπία έχουν καταστρέψει τα τελευταία απομεινάρια της καλής γειτονίας και του σεβασμού. Βίαιοι και ψυχικά διαταραγμένοι άνθρωποι δεν σκέφτονται τίποτε άλλο παρά πώς να μαχαιρώσουν και να πυροβολήσουν κάποιον για να του πάρουν μερικά ψιλά για τη δόση τους. Σε πολλά μέρη, νέοι και γέροι φοβούνται να κυκλοφορήσουν στον δρόμο, μήπως τους επιτεθεί κάποιος. Τα πράγματα είναι χειρότερα για τις γυναίκες, τα παιδιά και τους ηλικιωμένους, καθώς οι βιαστές, οι παιδόφιλοι και οι άλλοι ψυχοπαθείς προτιμούν την εύκολη, αδύναμη και ευάλωτη λεία. Για ν' αντιμετωπίσεις εν μέρει αυτή την κατάσταση, πρέπει να εξοικειωθείς με την αυτοάμυνα και την άοπλη μάχη. Η εκμάθηση των βασικών στοιχείων αυτοάμυνας (είτε πρόκειται για τζούντο είτε για κικμπόξινγκ είτε για οτιδήποτε άλλο) είναι προαπαιτούμενο για την επερχόμενη εποχή των συγκρούσεων. Καθώς η κοινωνία σιγά-σιγά καταρρέει, θα προκύψει η ανάγκη να φτιάξουμε ομάδες αυτοπροστασίας και να αστυνομεύουμε τις κοινότητές μας εμείς οι ίδιοι. Η αποσύνθεση της κοινωνίας ανοίγει τον δρόμο στο οργανωμένο έγκλημα. Αν θέλεις να καταλάβεις πώς η οικονομική κατάρρευση οδηγεί στο οργανωμένο έγκλημα, δες τι έγινε σε χώρες όπως η Ρωσσία και η Αλβανία. Όταν σημάνει κι εδώ μια τέτοια ώρα, θα είναι απαραίτητο να εξασφαλίσουμε μόνοι μας φαγητό, ηλεκτρισμό και αποθέματα νερού και θα πρέπει να ελέγχουμε τους δρόμους, για να προστατεύσουμε εμάς τους ίδιους, τις οικογένειές μας και την περιουσία μας.

3. ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Αν οι επαναστάτες ακτιβιστές αναγκαστούν να υπερασπιστούν τους εαυτούς τους και τις οικογένειές τους από τους απρόσωπους κρατικούς μισθοφόρους (δηλαδή αστυνομία, στρατό, ιδιοκτήτες γης, εφορία κ.α.), τότε πρέπει να έχουν ήδη εξοικειωθεί με τα απαιτούμενα μέσα. Ένας τρόπος για να γίνει αυτό είναι να καταταχτούν στον Τοπικό Στρατό (Territorial Army), αφιερώνοντας μόλις ένα απόγευμα την εβδομάδα κι ένα σαββατοκύριακο τον μήνα. Ο Τοπικός Στρατός πληρώνει τους εθελοντές σαν να ήταν κανονικοί στρατιώτες κι έτσι μπορείς να εκμεταλλευτείς την κατάσταση, ώστε το ίδιο το Κράτος να σε πληρώνει και να σε εκπαιδεύει για να το ανατρέψεις.

[ΣΤΜ: Ο Σαουθγκάιτ εδώ αναφέρεται σε μια δυνατότητα ένοπλης εκπαίδευσης, που προσφέρεται μόνο στη Βρετανία. Μια ανάλογη λύση στην Ελλάδα θα ήταν π.χ. η συμμετοχή στις δραστηριότητες συλλόγων εφέδρων καταδρομέων.]

Οι τρεις προαναφερθείσες προτάσεις δεν είναι κατάλληλες για όλους τους Εθνικοαναρχικούς και θεωρούμε δεδομένο ότι η σφαίρα των ενδιαφερόντων μας περιλαμβάνει μια ευρύτατη ποικιλία ταλέντων. Όμως, όλοι όσοι είναι σωματικά υγιείς οφείλουν να πάρουν πολύ στα σοβαρά την περαιτέρω ενδυνάμωσή τους, άσχετα με το πώς θα την επιτύχουν.

Τέτοιες πρωτοβουλίες δεν έχουν εγγυημένα αποτελέσματα, αλλά, καθώς η Αγγλία αποσυντίθεται συνεχώς, καθώς η φιλελεύθερη δημοκρατία σταδιακά καταρρέει, μόνο όσοι είναι από πριν έτοιμοι, θα μπορέσουν ν' ανέλθουν νικηφόρα και να διεκδικήσουν το μέλλον, ανάμεσα στα ερείπια.

Ο Εθνικοαναρχικός ως αυτόνομη μονάδα

του Χ. Σελίν

Στη σύγχρονη πολιτική και ιδιαίτερα στα διάφορα ριζοσπαστικά και περιθωριακά κινήματα, έχει εμφανιστεί ένα ρήγμα ανάμεσα στις ηγεσίες και τους οπαδούς τους.

Αρχικά, είχαν μια σχέση αμοιβαίας ανταπάτης.

Ο οπαδός, σε πρώτη φάση, έχοντας παρασυρθεί από τον αρχικό ενθουσιασμό του, βλέπει στον πολιτικό αρχηγό τη Μεγάλη Ελπίδα των Λευκών. Προβάλλει διάφορες αρετές στο πρόσωπο του αρχηγού και του αποδίδει θέσεις που άλλοτε έχουν κι άλλοτε δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα. Ο οπαδός θέλει απεγνωσμένα να πιστέψει στην ιδέα του Μεγάλου Ανθρώπου και να δικαιώσει τη ζωή του δια του αρχηγού.

Σε δεύτερη φάση έρχεται η απογοήτευση και ο κυνισμός, μια που η πολιτική πραγματικότητα και οι ανθρώπινες αδυναμίες δεν μπορούν να κρυφτούν για πολύ. Υστερα από μια μακρά περίοδο, κατά την οποία ο οπαδός αρνείται το προφανές, στο τέλος, αναγκάζεται ν' αντιμετωπίσει την οδυνηρή πραγματικότητα και να παραδεχτεί ότι ο αρχηγός του όχι μόνο δεν είναι κάτι παραπάνω από άνθρωπος, αλλά επιπλέον, συμπεριφέρεται όπως κάθε πολιτικάντης. Για να δικαιολογήσει τη μέχρι τότε ανοησία του, ο οπαδός παίρνει σκοτεινό ύφος κι αρχίζει να μιλάει για "προδοσία" και για το πώς ο "πρώην Μεγάλος Άνδρας" ξεπούλησε τις αρχές του ή έριξε νερό στο κρασί του.

Η σκοπιά από την οποία βλέπει τα πράγματα ο αρχηγός, παρόλο που επίσης είναι γεμάτη αυταπάτες, τον κάνει τουλάχιστον λίγο πιο συμπαθή από τον δειλό οπαδό. Τουλάχιστον, ο αρχηγός βγαίνει μπροστά, ενώ οι άλλοι κρύβονται πίσω του. Αλλά, ο αρχηγός ούτε που φαντάζεται ότι οι χθεσινοί οπαδοί του είναι αυτοί που αύριο θα του κόψουν το κεφάλι κι αυτό ακριβώς δείχνει πόσο αδύναμος είναι στην πραγματικότητα. Αρχηγός και αποδιοπομπαίος τράγος είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος.

Κι έτσι οδηγούμαστε στον Εθνικοαναρχισμό και στον τρόπο με τον οποίο ο Εθνικοαναρχισμός προσεγγίζει το Άτομο. Οι Εθνικοαναρχικοί αναγνωρίζουν την ύπαρξη (και την ανάγκη) για προσταγές, ιεραρχίες, φυσικές ελίτ, ακόμη και για κάστες πολεμιστών. Αλλά, τι θα γίνει με το μεγάλο κοπάδι των οπαδών; Έχει θέση αυτό το κοπάδι στην Εθνικοαναρχική κοσμοθεώρηση; Η απάντηση είναι ξεκάθαρη: ΟΧΙ! Ο Εθνικοαναρχικός, το μόνο που κάνει είναι να "δικτυώνεται" με άτομα ανάλογης προδιάθεσης. Ποτέ δεν "στρατολογεί" οπαδούς.

Δεν νιώθουμε καμμία υποχρέωση να προσφέρουμε ένα "κίνημα" κι έναν σκοπό ζωής σε όλα τα αποξενωμένα ακοινωνήτα άτομα εκεί έξω. Κι ίσως αυτό να είναι το λιγότερο αρεστό κομμάτι της Εθνικοαναρχικής φιλοσοφίας, κυρίως επειδή ξαναδίνει το βάρος της ευθύνης στο ίδιο το άτομο. Εδώ δεν υπάρχει χώρος για ανθρώπους που έχουν την ανάγκη να τριφτούν με άλλους σε μια πολιτική λέσχη. Ούτε υπάρχει χρόνος για την υποκριτική απογοήτευση του καθενός σχετικά με την υποτιθέμενη δράση ή απραξία των "αρχηγών" ή των "οπαδών". Και, στο κάτω-κάτω, δεν μπορείς στα σοβαρά να κατηγορείς "το Σύστημα" για τις δικές σου προσωπικές αποτυχίες.

Ο Εθνικοαναρχικός σκοπεύει να βελτιώσει την κοινωνία, βελτιώνοντας μια μονάδα (ή άτομο) τη φορά. Και με τον όρο "κοινωνία" δεν εννοούμε τη σάπια Δύση στο σύνολό της, αλλά μόνο εκείνα τα κομμάτια που αξίζουν να σωθούν, καθώς και όσα νέα πράγματα θα γεννηθούν στο μέλλον.

Στο πιο στοιχειώδες επίπεδο, αυτή η "βελτιωμένη μονάδα" πρέπει να κυριαρχήσει στο σώμα της. Ο Τρόν Σαουθγκαϊτ έχει δώσει μεγάλη έμφαση στη σχέση της φυσικής κατάστασης και των πολεμικών τεχνών με την υλική και πνευματική ζωή των Εθνικοαναρχικών. Η σχέση της άθλησης και του Εθνικοαναρχισμού θεμελιώνεται επίσης και στα εξής:

Η ΑΤΑΒΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΜΟΡΦΩΝ: Η συνεχής επανάληψη ορισμένων ασκήσεων μπορεί να οδηγήσει στο σώμα της κλασσικής αρχαιότητας, το σώμα του Έλληνα οπλίτη και του Ρωμαίου λεγεωνάριου. Βέβαια, δεν ισχυριζόμαστε ότι αρκεί η άσκηση για να γίνουμε ακριβώς όπως εκείνοι, διότι υπάρχουν και παράγοντες όπως η ανώτερη ανδρεία και το ήθος. Μπορούμε όμως τουλάχιστον να προσεγγίσουμε κάτι που θα ξυπνά την ανάμνηση της παρουσίας τους στη γη. Ο Γιούκιο Μίσιμα είχε τους λόγους του που παρομοίαζε τη γυμναστική με την αναβίωση μιας νεκρής γλώσσας.

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ: Ένα παχύ, αγύμναστο σώμα δεν έχει όρια. Το σύνολο ανάμεσα σ' αυτό και τα γύρω αντικείμενα αρχίζει να λιώνει. Μια μαλακή κοιλιά, όταν σκουμπάει πάνω σ' ένα τραπέζι, χαλαρώνει και παίρνει παθητικά το σχήμα του τραπεζιού. Αποτέλεσμα: ο νους και το πνεύμα, μιμούμενα το σώμα, γίνονται αόριστα, υποτακτικά και παθητικά. Όταν το σώμα και το πνεύμα γίνονται τρυφηλά, τότε ο συνδυασμός είναι θανάσιμος και ο άνθρωπος βρίσκεται εκτεθειμένος σε αρνητικές επιρροές από το περιβάλλον, όπως, για παράδειγμα, η νοοτροπία του κοπαδιού.

Η ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ: Ο C.S. Lewis έγραψε ότι είναι ευκολότερο να είσαι ευγενής, γενναιόδωρος και συναισθηματικά σταθερός, αν έχεις καλή σωματική κατασκευή. Μια παρακμιακή και άρρωστη μορφή δεν μπορεί να αναπτύξει ευγενή χαρακτηριστικά, αλλά, αντίθετα, οδηγεί σε διαστροφική και νευρωτική συμπεριφορά, παθητικότητα, επιθετικότητα και νευρικότητα.

ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ: Το Κράτος ανακατεύεται σ' όλες σχεδόν τις όψεις της καθημερινής σου ζωής, περιορίζοντας την κυριαρχία σου στα πεδία της πολιτικής και της οικονομίας. Αλλά, δεν μπορεί να σου επιβάλει με το ζόρι τη φυσική σου κατάσταση! Αυτή είναι μια από τις τελευταίες ζώνες, όπου είσαι ο απόλυτος κυρίαρχος, κάτι σαν τα προσωπικά σου σύνορα. Αν είσαι ο κυρίαρχος των συνόρων σου, αποκτάς τη δυνατότητα να επεκτείνεις την κυριαρχία σου και σε άλλες όψεις της ζωής.

Εκτός από εξαιρετική φυσική κατάσταση, ο Εθνικοαναρχικός έχει καθήκον ν' αποκτήσει και τα εξής: Οικονομική αυτάρκεια, πολύ καλές ικανότητες διαβίωσης στην ύπαιθρο, βαθιά κατανόηση των γεγονότων της επικαιρότητας και γνώσεις κουλτούρας, τέχνης και λογοτεχνίας. Ο Ρόμπερτ Χαϊνλάιν είχε προειδοποιήσει ότι "η υπερβολική εξειδίκευση είναι χαρακτηριστικό των εντόμων". Επομένως, εμείς οι Εθνικοαναρχικοί έχουμε καθήκον να γίνουμε Αναγεννησιακοί Ανθρώποι. Κυρίαρχοι του εαυτού μας και του άμεσου περιβάλλοντός μας.

Ο αντάρτης πόλεων και συγγραφέας Νταιήβιντ Λαίην γεννήθηκε το 1938 στο Κολοράντο των ΗΠΑ. Από τη δεκαετία του '60 σχετίστηκε με κύκλους Λευκών Φυλετιστών της χώρας του. Στις αρχές της δεκαετίας του '80 διετέλεσε μέλος της Σιωπηλής Αδελφότητας (γνωστότερης ως The Order), η οποία κήρυξε ένοπλο αντάρτικο ενάντια στην κυβέρνηση των ΗΠΑ. Η Σιωπηλή Αδελφότητα επιδόθηκε σε βομβιστικές επιθέσεις, εκτελέσεις καθιστωτικών δημοσιογράφων και συνεργατών των δυνάμεων καταστολής, νομισματικό σαμποτάζ (πλαστογράφηση δολλαρίων) και βίαιες απαλλοτριώσεις χρημάτων (το συνολικό ποσό των οποίων ανέρχεται στα 6 εκατομμύρια δολάρια) προς όφελος του Λευκού Φυλετικού Κινήματος. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ αντέδρασε δολοφονώντας τον ηγέτη της Αδελφότητας Ρόμπερτ Μάθιους και καταδικάζοντας τα μέλη της, μεταξύ των οποίων και ο Νταιήβιντ Λαίην σε ισόβια κάθειρξη σε φυλακές υψίστης ασφαλείας. Από τη φυλακή, ο Λαίην συνέχισε ν' αναπτύσσει έντονη πολιτική και ιδεολογική δραστηριότητα (είναι ο εμπνευστής των περίφημων 14 Λέξεων), ενώ εισηγήθηκε μια νέα εκδοχή του Οντινιστικού Παγανισμού, η οποία γνώρισε μεγάλη διάδοση στους Λευκούς κρατουμένους των αμερικανικών φυλακών. Ο Λαίην εργάστηκε επίσης για τη σύσφιξη των σχέσεων ανάμεσα στις διάφορες φυλετικές κοινότητες των Αμερικανών κρατουμένων και δημοσίευσε μελέτες σε φυλετικά, αλλά και αναρχικά και κομμουνιστικά έντυπα των ΗΠΑ. Το κείμενο που ακολουθεί δημοσιεύτηκε στην προσωπική του ιστοσελίδα εν είδει προσωπικής πολιτικής παρακαταθήκης

Μισώντας τους λάθος ανθρώπους

Του Νταιήβιντ Λαίην

Κάποτε φτάνει η στιγμή, που ένας άνθρωπος, αντιμέτωπος με τα γηρατιά και κάποια προβλήματα υγείας, αναλογίζεται τη θνητότητά του κι αρχίζει να κάνει τον απολογισμό της ζωής του. Καθώς πλησιάζω στα εξηκοστά έκτα γενέθλιά μου, με την υγεία μου προβληματική, θαρρώ πως ήρθε η ώρα να ξεκαθαρίσω κάποια πράγματα.

Όπως πολλοί από σας γνωρίζετε, κάποιοι άνθρωποι (ας τους αποκαλέσουμε "Παγκοσμιοποιητές"), οι οποίοι κρατούν στα χέρια τους τη μοίρα του κόσμου, είναι αποφασισμένοι ν' ανακατέψουν και να καταστρέψουν τη μοναδικότητα και την ακεραιότητα κάθε φυλής κάθε έθνους και κάθε κουλτούρας, για χάρη της "Νέας Παγκόσμιας Τάξης" τους.

Στους Παγκοσμιοποιητές περιλαμβάνεται ένα πλήθος από αδαείς και ημιαθεϊς οπαδούς δογμάτων, όπως ο Σιωνισμός, ο Ιουδαιοχριστιανισμός, ο Φιλελευθερισμός, η Νέα Εποχή και άλλα. Άσχετα όμως με το συγκεκριμένο δόγμα που ακολουθούν, οι Παγκοσμιοποιητές έχουν ένα κοινό: σε όσους αντιμάχονται την επιμειξία και την καταστροφή της Λευκής Φυλής, κολλάνε την ταμπέλα του μισαλλόδοξου, του ρατσιστή του φορέα του μίσους και τα παρόμοια. Κι ας είναι η επιβίωση του είδους ο πρώτος και μεγαλύτερος νόμος της φύσης.

---

*Δεν μισώ κανέναν, επειδή ανήκει σε άλλη φυλή.
Μισώ μόνο τους προδότες της δικής μου φυλής.
Καιρός να στραφούμε ενάντια στον αληθινό εχθρό*

Πολλοί από σας γνωρίζετε ότι σκοπός της ζωής μου υπήρξε η συμμόρφωση με τον νόμο που περιγράφουν οι 14 Λέξεις: "Πρέπει να διασφαλίσουμε την επιβίωση της Φυλής μας και το μέλλον των Λευκών Παιδιών."

Δυστυχώς, όμως, πάρα πολλοί Λευκοί ομόφυλοί μας, όταν αρχίσουν να καταλαβαίνουν ότι η φυλή μας κινδυνεύει με εξαφάνιση εξαιτίας της επιμειξίας και της απαγόρευσης των φυλετικά καθαρών γεωγραφικών περιοχών, ξεσπάνε την οργή τους στους πλησιέστερους αλλόφυλους ανθρώπους είτε μαύρους είτε επίμεικτους νοτιοαμερικάνους είτε κίτρινους. Αυτή η αντίδραση είναι κοντόφθαλμη και παίζει το παιχνίδι των ΜΜΕ, που δίχως καθυστέρηση παρουσιάζουν την οργή σαν μίσος.

Καιρός να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα.

Προσωπικά δεν μισώ κανέναν εξαιτίας της φυλής του, του χρώματός του ή άλλων εθνοτικών, πολιτιστικών ή θρησκευτικών διαφορών. Και μάλιστα, έχω φίλους, που ανήκουν σε όλες τις παραπάνω κατηγορίες.

Ταυτόχρονα, έχω την εντιμότητα ν' αναγνωρίζω σαφείς διαφορές ανάμεσα στις διάφορες φυλές, που δημιούργησε "η Φύση και ο Θεός της Φύσης", όπως έλεγαν οι Πατέρες της Αμερικανικής Ανεξαρτησίας.

Οι μόνοι άνθρωποι που μισώ είναι οι προδότες της δικής μου φυλής, που προωθούν την επιμειξία στο πλαίσιο της Παγκοσμιοποίησης, με αναπόφευκτη συνέπεια τη μελλοντική εξαφάνιση της Λευκής Φυλής μου, όπως κατά το παρελθόν συνέβη στην Καρχηδόνα, στην Αίγυπτο, στην Περσία και αλλού. Η Ιστορία και οι νόμοι της φύσης δεν αφήνουν περιθώριο αμφιβολίας: η επιμειξία ισοδυναμεί με αυτοκτονία για τη Λευκή Φυλή.

Η ίδια η Φύση απαιτεί τη γεωγραφική απομόνωση για την ανάπτυξη και επιβίωση κάθε φυλής και κάθε είδους.

Τα μόνα πραγματικά "εγκλήματα μίσους" είναι το δουλεμπόριο, τα ανοιχτά σύνορα, οι υποχρεωτικοί εποικισμοί και κάθε άλλη μέθοδος που στρέφεται ενάντια στη γεωγραφική απομόνωση των φυλών. Και υπό τις παρούσες συνθήκες, αυτό που συμβαίνει είναι μια κακόβουλη και εσκεμμένη γενοκτονία, η δολοφονία της Λευκής Φυλής, η οποία έχει καταλήξει μειονότητα σε πλανητικό επίπεδο. Αποτελούμε μόλις το 8% του παγκόσμιου πληθυσμού κι αυτό το ποσοστό είναι πολύ μικρότερο, αν λάβουμε υπόψη μας όσους από μας είναι σε ηλικία τεκνοποίησης ή νεότεροι. Κι όμως, μας αρνούνται το δικαίωμα της γεωγραφικής μας απομόνωσης.

Εδώ στην Αμερική, ζούμε κάτω από ένα παγκοσμιοποιητικό καθεστώς, το οποίο, αφού συνέτριψε τον Αμερικανικό Νότο, έκτοτε έχει απλώσει τα πλοκάμια του ως την Κούβα, το Μεξικό, τις διάφορες χώρες της Νότιας και Κεντρικής Αμερικής, την Ιταλία, τη Γερμανία, την Κορέα, το Βιετνάμ, τη Λιβύη, το Ιράκ, το Ιράν κι αλλού, με μοναδικό του στόχο να δολοφονήσει ή να σακατέψει 200 εκατομμύρια ανθρώπους, για να προωθήσει την Παγκοσμιοποίηση, τη Νέα Παγκόσμια Τάξη.

Δεν νομίζετε πως είναι καιρός να στρέψουμε την προσοχή μας ενάντια στον πραγματικό εχθρό;

Κάποιοι από σας ίσως ξέρουν και τις άλλες 14 λέξεις μου, που αποτελούν το προσωπικό κίνητρο για τον αγώνα μου: "Διότι η ομορφιά της Λευκής Αρίας Γυναίκας δεν πρέπει να χαθεί από τον κόσμο." Πόσοι όμως από σας γνωρίζουν ότι μόνο το 2% του παγκόσμιου πληθυσμού είναι νεαρές Λευκές Γυναίκες; Θα βοηθήσετε να σωθούν;

Ο αγώνας μας θα είναι ίσως ο πιο τιτάνιος αγώνας στην Ιστορία. Απαγορεύεται να χάσουμε!

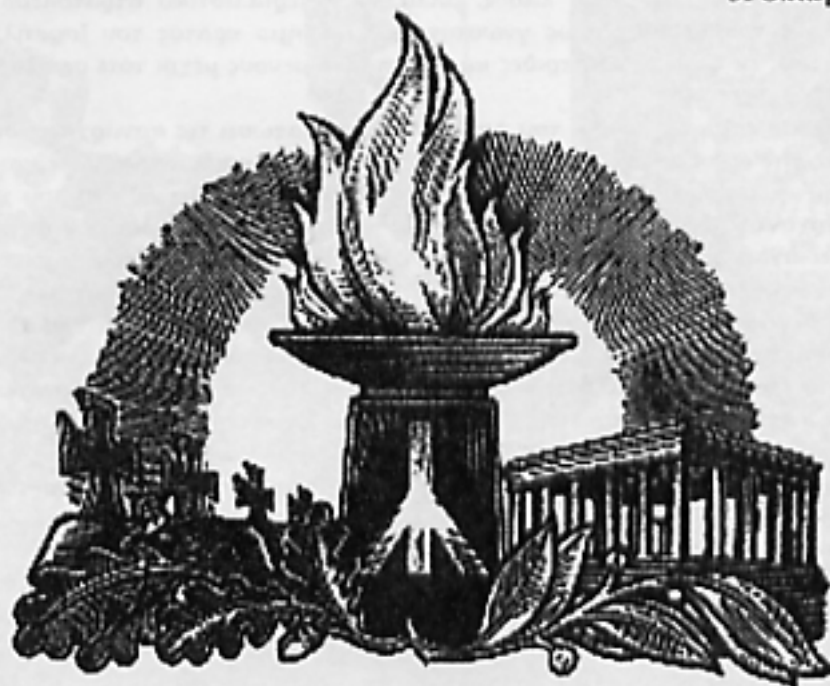
Φ

ίλοι μου, εδώ και 20 χρόνια, κάνω ό,τι μπορώ να κάνω μέσα από το κελλί της φυλακής. Και για πολλά χρόνια, πριν ακόμα φυλακιστώ, έκανα επίσης ό,τι μπορούσα. Τώρα, η ηλικία, το στρες και η φυλακή αρχίζουν να επιφέρουν τα αναπόφευκτα αποτελέσματά τους. Κάποιο από τα επόμενα γραφτά μου ίσως είναι και το τελευταίο μου. Αν τελικά, αυτό εδώ το κείμενο που διαβάσετε αποδειχτεί το τελευταίο μου, παρακαλώ ξανακοιτάξτε τον τίτλο του.

Δεν έχουμε την πολυτέλεια να μισούμε τους λάθος ανθρώπους.

Δεκατέσσερις Λέξεις για τη Νίκη ή τη Βαλχάλλα.

Βόντενσον
Ντাইβιντ Λαϊην
31 Οκτωβρίου 2004

Οι τελευταίοι ήρωες

Του Αίμονα Φωτεινού

Μετά το τέλος του τελευταίου μεγάλου πολέμου της ανθρωπότητας με μοναδικό πραγματικό νικητή, όχι τους λαούς, αλλά το ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο και τους υποτακτικούς του, ιδρύθηκε ως γνωστόν το περίφημο κράτος του Ισραήλ, δίνοντας πατρίδα στους εκ φύσεως απάτριδες και περιπλανώμενους μέχρι τότε σε όλο τον κόσμο εβραίους.

Κατόρθωσε τελικά η "φυλή του Δαβίδ" να πραγματώσει τις πανάρχαιες σιωνιστικές προφητείες της οικοδομώντας ένα κράτος στη γη που δικαιοδικά κατείχαν αραβικοί πληθυσμοί και κυρίως Παλαιστίνιοι. Από τότε έχουν περάσει 60 περίπου χρόνια και συνεχώς έρχονται στη δημοσιότητα στοιχεία και γράφονται βιβλία που καταρρίπτουν, αργά αλλά σταθερά, το τεράστιο εβραϊκό ψέμα του ολοκαυτώματος, το οποίο έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη δημιουργία του κράτους του Ισραήλ. Ο λευκός άνθρωπος δυστυχώς δεν κατάφερε ακόμη να αποτινάξει το ζυγό που του έχει επιβάλει αυτός ο συρφετός και παραμένει εγκλωβισμένος, δέσμιος μιας κοινωνίας καθ'όλα υλιστικής και μηχανιστικής όπου όλα είναι φτιαγμένα για να εξυπηρετούν την πλουτοκρατική ελίτ.

Ελπίδα σωτηρίας δε διαφαίνεται μέχρι στιγμής στον ορίζοντα.....ή μήπως υπάρχει αλλά ορισμένοι εκ των συναγωνιστών μας δεν δύνανται να τη διακρίνουν;

Διότι η άποψη του μέσου λευκού-δυτικοευρωπαϊού ανθρώπου για τους αραβικούς πληθυσμούς είναι λίαν απαξιωτική. Αυτή όμως η θέση έχει διεισδύσει ακόμα και στο λεγόμενο «εθνικοσοσιαλιστικό χώρο».

Το παρόν άρθρο έχει ως στόχο να παραθέσει ορισμένες θέσεις της ισλαμικής θρησκείας-κοσμοθεωρήσεως, όχι για λόγους προπαγάνδας, αλλά ακριβώς για να καταδείξει το μεγαλείο των ηρωικών ιδεών που διέπουν τον Αραβα μουσουλμάνο μαχητή του «ιερού πολέμου» (Τζιχάντ).

Σύμφωνα με το μεγάλο Ιταλό φιλόσοφο και κυριότερο εκπρόσωπο του φασιστικού ιδεαλισμού Julius Evola, η μουσουλμανική θρησκεία, αν και ιουδαιογενής, κατάφερε με μεγάλη επιτυχία να εξοβελίσει κάθε ιουδαϊκό στοιχείο σε επίπεδο κοσμοθεωρίας κάτι που ο ιουδαιογενής επίσης Χριστιανισμός δεν κατάφερε σε καμία περίπτωση να πετύχει, όσο κι αν προσπαθούν να μας πείσουν γι' αυτό διάφοροι παπα-στρίγγαδες και άλλοι κατηχητές. Καταρχάς, σύμφωνα με τη φιλοσοφία του Ισλάμ δεν αναγνωρίζεται κάποιο ιερατείο, τουλάχιστον όχι στο βαθμό που ισχύει με το Χριστιανισμό. Κάθε πιστός έρχεται σε άμεση επαφή με το θεό μέσω της προσευχής, χωρίς καμία παρέμβαση διαμεσολαβητών. Αυτό μας δείχνει πως πρόκειται για μια θρησκεία πιο δυνατή και πιο αγνή, αφού δεν υπάρχει το διεφθαρμένο ιερατείο για να διαφθείρει τις ψυχές των αγνών πιστών. Επίσης στο μύθο του Αδάμ και της Εύας που υπάρχει επίσης σ' αυτή τη θρησκεία, δεν δίνεται έμφαση στο «προπατορικό αμάρτημα» που κυνηγάει σαν κατάρα τον άνθρωπο σύμφωνα με το Χριστιανισμό. Η αμαρτία δεν έχει την έννοια που έχει στο Χριστιανισμό. Δεν υπάρχει ψευτοηθικισμός. Ο πιστός πιστεύει από αγάπη κι όχι από φόβο Θεού.

Υπέρτατο αγαθό είναι ο πόλεμος. Αυτός ο ιερός, όπως λέγεται, πόλεμος χωρίζεται σε δύο κατηγορίες: 1) Στον μικρό ιερό πόλεμο που είναι ο υλικός πόλεμος με την έννοια της πολεμικής σύγκρουσης-σύρραξης και 2) Στον μεγάλο ιερό πόλεμο που είναι ο πνευματικός πόλεμος, όχι στα υλικά πεδία μάχης, αλλά στα πνευματικά.

Στο μικρό ιερό πόλεμο ο πιστός προετοιμάζεται για το μεγάλο ιερό πόλεμο που θα ακολουθήσει. Στον μεγάλο ιερό πόλεμο επέρχεται μια ψυχική κάθαρση με την προσπάθεια του πιστού να καθυποτάξει και να τιθασεύσει τα κατώτερα αισθηματά του, τα ζωώδη του ένστικτα και να απαλλαγεί από κάθε τι το υλιστικό που εμποδίζει το δρόμο προς τη θείωση.

Στις αρχέγονες ισλαμικές κοινότητες ο ασκητισμός ήταν ισοδύναμος με τον ιερό πόλεμο. Οι σύγχρονοι μαχητές του τζιχάντ εκτελούν το μικρό ιερό πόλεμο, αντιστεκόμενοι στον Αμερικανό κατακτητή. Σχεδόν ταυτόχρονα όμως πραγματοποιούν μέσω αυτού του πολέμου και τον μεγάλο ιερό πόλεμο, αντιστεκόμενοι στην πολιτιστική και πνευματική αλλοτρίωσή τους που προωθείται από τους Αμερικανούς ιμπεριαλιστές με στόχο τον εξεβραϊσμό της αγίας ψυχής των τελευταίων ηρώων μαχητών.

Εξι δικαιοτίες χωρίζουν αυτές τις δυο φωτογραφίες. Αριστερά, Μουσουλμάνοι εθελοντές των Waffen SS (Division Handschar) στη Βοσνία το 1943. Δεξιά, Παλαιστίνιοι, μέλη της Φατάχ, στη Δυτική Οχθη τον Μάρτιο του 2005.

Ο Μείγας Μουφτής της Ιερουσαλήμ Αλ-Χουσεϊνί, θείος του Αραφάτ, σφίγγει το χέρι του στον Ρωμαιοκαθολικό χαιρετισμό, επιθεωρώντας Μουσουλμάνους εθελοντές των Waffen SS το 1943 στη Βοσνία.

Εμείς ως εθνικοσοσιαλιστές συμπαραστεκόμεθα έμπρακτα στον αγώνα του αραβικού κόσμου για λευτεριά. Εξάλλου και η θέση του Γ' Ράιχ υπήρξε υποστηρικτική προς τα θέματα του αραβικού κόσμου. Ο ίδιος ο Αδόλφος Χίτλερ συναντήθηκε το 1941 με το μεγάλο μουφτή της Ιερουσαλήμ Αλ-Χουσεϊνί και τον διαβεβαίωσε ότι μόλις εξασφαλίσει μια ικανοποιητική στρατιωτική κυριαρχία στην Ευρώπη, θα στείλει απελευθερωτικό στρατό στη Μέση Ανατολή με στόχο να απελευθερώσει τον αραβικό κόσμο από την αγγλοσιωνιστική κατοχή. Ο Παλαιστίνιος και παναραβιστής Αλ-Χουσεϊνί ήδη είχε προβεί σε πογκρόμ κατά των εβραίων από τη δεκαετία του 1920! Ο ίδιος είχε συγκροτήσει μεραρχίες των Waffen SS στη Βοσνία, την Αλβανία και την Κροατία. Ένας από τους υποστηρικτές του ήταν κι ο θετός πατέρας του Σαντάμ Χουσεϊνί, ενώ φημολογείται ότι ο Αλ-Χουσεϊνί ήταν θείος του μεγάλου Παλαιστίνιου ηγέτη Γιασέρ Αραφάτ, ο οποίος ακολούθησε αδιάλλακτη γραμμή στο εβραϊκό ζήτημα.

Από τα παραπάνω συμπεραίνουμε λοιπόν ότι η φυσική θέση του λευκού ανθρώπου βρίσκεται στο πλάι αυτών των ηρωικών μαχητών. **ΟΙ ΜΑΧΗΤΕΣ ΤΟΥ ΤΖΙΧΑΝΤ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΧΘΡΟΙ ΜΑΣ, ΑΛΛΑ ΦΥΣΙΚΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ, ΔΙΟΤΙ ΤΟΥΣ ΔΙΑΠΝΕΟΥΝ ΤΑ ΙΔΙΑ ΗΡΩΪΚΑ ΙΔΕΩΔΗ ΜΕ ΜΑΣ.** Πρέπει επιτέλους να πάψουμε να πιστεύουμε την αντιαραβική προπαγάνδα που λέει ότι ο τζιχάντ αποτελεί κίνδυνο για το χριστιανικό κόσμο και κατά συνέπεια για το Λευκό άνθρωπο. Ο τζιχάντ αποτελεί κίνδυνο μόνο για τον σύγχρονο δυτικό ματεριαλιστικό (υλιστικό) κόσμο. Οι άνθρωποι αυτοί πολεμούν για το ύψιστο ιδανικό: την ελευθερία. Γι' αυτό το ιδανικό πολεμούσαν με μεγάλο ζήλο και οι αρχαίοι Σπαρτιάτες, οι πολεμιστές Βίκινγκ και άλλοι. Ο μεγάλος ιερός πόλεμος είναι ένας πόλεμος ιδεών. Η τελευταία μεγάλη σύγκρουση της ανθρωπότητας θα σημάνει την καταστροφή του σύγχρονου κόσμου, την αυγή ενός νέου πολιτισμού και την επιστροφή του ανθρώπου στις αρχέγονες παραδόσεις και τα φυλετικά αρχέτυπα εμβαπτίζοντάς τον στην αθάνατη θρησκεία του αίματος.

"Στις μάχιμες γραμμές του Εθνικοσοσιαλισμού πολέμησαν οι νεοί από τα Βαλκάνια και την Κ. Ευρώπη, από τη Σκανδιναβία και τις Βαλτικές χώρες, από την Ινδία ως τα μουσουλμανικά SS, τους πιστούς Αραβες συντροφους μας... Θυμάμαι ότι την πρωτοχρονιά του 1944, όλοι οι Μουσουλμάνοι SS πήραν ως δώρο από τον Χίτλερ μια χρυσή αλυσίδα, που κρεμασμένο στην ακρή της είχε ένα μικρό Κοράνι, υστατη προσφορά του Χίτλερ προς αυτούς τους ηρωικούς άντρες, που είχαν συνδέσει το μέλλον των πατρίδων τους με τη νίκη των Ευρωπαϊκών Επαναστατικών Δυνάμεων."

Λεον Ντεγκρελ

Ο Καρλ Μαρία Βίλιγκουτ (γνωστός και ως Weisthor) γεννήθηκε το 1866 στη Βιέννη. Αρχικά λοχαγός του Αυστριακού στρατού, μετά τον Α' Π.Π. σχετίστηκε με αρισσοφικούς και ρουνολογικούς κύκλους. Δημοσίευσε σειρά μελετών σχετικά με ζητήματα εσωτερισμού. Το 1933 γνωρίστηκε με τον Χίμλερ και εντάχθηκε στα SS. Σχεδίασε το περίφημο Δαχτυλίδι της Νεκροκεφαλής, καθώς και τις εσωτερικές τελετουργίες του Μαύρου Τάγματος, ενώ σημαντική υπήρξε η συμβολή του στην ανέγερση του Κάστρου Βέβελσμπουργκ. Η ιδιάζουσα θεολογία του είχε στοιχεία ρουνικής παράδοσης, νεοπλατωνισμού και αρισσοφίας. Πέθανε στην Έσση της Γερμανίας το 1946. Το κείμενο που ακολουθεί είναι η υπ. αρ. III 2309/J/65 αναφορά του προς τον Χίμλερ, με ημερομηνία 2 Φεβρουαρίου 1938.

Ο Έβολα, οι SS και η Άρια Παράδοση

Του Καρλ Μαρία Βίλιγκουτ

Ραϊχσφύερρ!

Σας επιστρέφω το κείμενο της διαλέξεως του Βαρώνου Έβολα με θέμα "Παλινόρθωση της Δύσεως βάσει του Πρωταρχικού Αρίου Πνεύματος", την οποία μου αποστείλατε μέσω του Δρος Μπραντ.

Μελέτησα τις εξαιρετικώς ενδιαφέρουσες θέσεις της διαλέξεως και επιθυμώ δια της παρούσης να υποβάλω τη γνώμη μου επί των ζητημάτων αυτών.

Οι απόψεις, τις οποίες εκθέτει ο Έβολα έχουν πράγματι την προέλευσή τους στον κόσμο των πρωταρχικών Αρίων Ιδεών. Ο συγγραφέας καταδεικνύει μια κοσμοθεώρηση, η οποία ανάγεται στην Αυτοκρατορική Ιδέα με την αληθή έννοια του όρου.

Η κυρίαρχη έννοια σε αυτή την κοσμοθεώρηση είναι ο Νόμος της Αιτίας και του Αποτελέσματος. Αυτό σημαίνει, με άλλα λόγια, πως κάθε γεγονός που λαμβάνει χώρα είναι ταυτοχρόνως το αίτιο μελλοντικών γεγονότων. Το καθήκον του Αρίου είναι να "διαμορφώσει" αυτά τα γεγονότα με τον άριο τρόπο.

Εάν λάβουμε υπόψη τις συνέπειες του Παγκοσμίου Πολέμου στον καιρό μας, τότε το προαναφερθέν καθήκον γίνεται πλήρως κατανοητό. Διότι οι συνέπειες αυτές στην πνευματική τους διάσταση, έχουν μια δαιμονική μορφή, η οποία με τη σειρά της ενισχύει την τιτανικο-τελλουρική διάσταση της εποχής μας, δηλαδή την υλιστική της διάσταση.

Εάν αποσκοπούμε στην επικυριαρχία του Αρίου Πολιτισμού, δηλαδή στην επικυριαρχία του Αρίου Ανθρώπου στον κόσμο της ύλης (τον τελλουρικό κόσμο), τότε οι φορείς της Αρίας κληρονομιάς στην Άρια Ευρώπη μας, έχουν καθήκον ν' αντιληφθούν την πρωταρχική σημασία της Πνευματικής διάστασης, δηλαδή της Ηλιακής Πνευματικότητας. Μόνον έτσι μπορεί η Άρια Αυτοκρατορική Ιδέα να πραγματοποιηθεί, καθώς η ύλη, από μόνη της δεν είναι παρά η ορατή εκδήλωση της Αιωνιότητας, του αιώνιου κύκλου, που κυριαρχείται και καθοδηγείται μόνο με τη δύναμη του Πνεύματος.

Εφόσον το κατανοούμε αυτό, οδηγούμαστε στην πεποίθηση πως η Θηλυκή Πνευματικότητα πρέπει κι αυτή να τεθεί στην υπηρεσία των Αρίων στόχων, ώστε η αιώνια δύναμη της γονιμότητας, βάση και σημείο εκκινήσεως για κάθε υλική ανάπτυξη, να μην απωλέσει την Πνευματική της κατεύθυνση.

Φωτογραφικό γυμνό του Βίλκε. Περίοδος Γ' Ράιχ.

Ζευγάρι.
Γλυπτό
του Τόρακ.
Περίοδος
Γ' Ράιχ.

Η άρνηση της Θηλυκής Πνευματικότητας οδηγεί στον εκφυλισμό... Πρέπει να αποτραπεί μια διαρκική αντιπαράθεση μεταξύ Αρσενικής και Θηλυκής Αρχής

Το να αρνούμαστε την ύπαρξη μιας Θηλυκής Πνευματικότητας θυμίζει τη χριστιανική άποψη, που είχε εκφραστεί στη Σύνοδο της Τρεντ και η οποία αμφισβητούσε την ύπαρξη Γυναικείας Ψυχής.

Μια τέτοια μονόπλευρη στάση απέναντι στους νόμους του Κοσμικού Ρυθμού οδηγεί πάντοτε στον εκφυλισμό. Απόδειξη γι' αυτό είναι το ότι όλες οι δυνάμεις που αντιτίθενται στην ανέλιξη του ανθρώπου προς τις Υψηλότερες Σφαίρες χρησιμοποιούν αυτή τη μονόπλευρη στάση, προκειμένου να μετατρέψουν κάθε είδους ασκητισμό σε διαστροφή.

Σήμερα, ο Μπολσεβικισμός, προβάλλοντας τη Γυναίκα ως Κυρίαρχο, καλλιεργεί υπερβολικά το Θηλυκό στοιχείο με αποτέλεσμα να διασπάται η ισορροπία της θείας ενότητας του Πνεύματος. Διασπάται δηλαδή η "δυαδικότητα", η οποία εγγυάται την ενότητα του Πνεύματος. Στο πεδίο αυτό, ο Μπολσεβικισμός εξωθεί το Θηλυκό στοιχείο σε σκοτεινές ατραπούς, υπονομεύοντας την ανέλιξη προς τις Υψηλότερες Σφαίρες, την οποία ανέκαθεν κήρυσσε ο Άγιος Ανθρώπος. Μάλιστα, στον αρχαίο Άγιο κόσμο, δεν αγνοούσαν τις υποχθόνιες δυνάμεις που αντιτίθενται στην Ηλιακή Αρχή.

Όμως, η δική μας αντίληψη περί "Ηλιακής Πνευματικής Τάξεως" διαφοροποιείται από αυτή του Βαρώνου Έβολα, στο βαθμό που ο τελευταίος δεν αναγνωρίζει καθόλου τη συνεισφορά της Θηλυκής Πνευματικότητας.

[ΣΤΜ: Είναι παράξενο που εδώ ο Βίλιγκουτ αποδίδει στον Έβολα μια τέτοια θέση. Πιθανόν αυτή η παρερμηνεία να οφείλεται στην περιορισμένη πρόσβαση στο έργο του Έβολα στα ιταλικά, δεδομένης και της χρονολογίας του κειμένου (1938). Είναι ευρέως γνωστό ότι ο Έβολα, κινούμενος πέρα από χριστιανογενείς ηθικιστικές αντιλήψεις, αποδίδει δαιμονικό χαρακτήρα στο Πρωταρχικό Θήλυ, χωρίς όμως αυτό να έχει οποιαδήποτε σχέση με "κακοποιό" χαρακτήρα. Πρόκειται για τη Θηλυκή Φύση της *Materia Prima*, της Υλης με την αρχαία έννοια του υποβάθρου κάθε εκδηλώσεως. Το Θήλυ είναι κατά κάποιον τρόπο το "υλικό" πάνω στο οποίο χτίζεται η Κοσμική Εκδήλωση κι επομένως απαραίτητο στοιχείο της Παγκόσμιας Ενότητας, όπως ακριβώς ισχυρίζεται και ο Βίλιγκουτ παρακάτω. Περισσότερα στοιχεία στα βιβλία του Έβολα "Μεταφυσική του Φύλου" και "Γιόγκα της Δυνάμεως".]

Είναι σημαντικό ν' αποτρέψουμε μια διαρκική αντιπαράθεση της Αρσενικής και της Θηλυκής Αρχής, προκειμένου να έχουμε μια μελλοντική ανάπτυξη. Οδηγούμαι σε αυτούς τους συλλογισμούς, ορμώμενος από το γεγονός ότι ο Έβολα, παρότι είναι

πράγματι τέλειος ως προς όλα τα υπόλοιπα, αναφέρεται σ' ένα Δαιμονικό Θηλυκό, λησμονώντας στην πορεία ότι η Θεία Ενότητα, προκειμένου να εξασφαλίσει την αιώνια ανακύκληση, πρέπει να περιλαμβάνει και τις δύο όψεις. Οι Άριοι πρέπει να κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να εξαλείψουν κάθε σύγκρουση στον εκδηλωμένο κόσμο, ώστε οι δυο δυνάμεις να ενοποιηθούν.

Δράττομαι της ευκαιρίας για να τονίσω εμφαντικώς ότι ο αρχαίος Άριος κόσμος γνώριζε ήδη μια διαφοροποίηση στους ρόλους της Γυναίκας, όπως βλέπουμε στο παράδειγμα της Χέλα, της Ντρούντα, της Βάλα και της Αλμπρούνα. Κατά το πρότυπο των Βαλκυριών, υπήρχαν και οι πολεμικές γυναίκες, οι οποίες πάντοτε τιμούσαν τις Άριες αρχές τους με δύναμη και πίστη.

Μόνον όταν επήλθε η παρακμή στο πλαίσιο της ιστορικής διαδοχής, μόνο τότε εμφανίστηκε μια ηγεμονία της Γυναίκας με αρνητική διάσταση από συνολική σκοπιά, σύμφωνα με την Άρια κοσμοθεώρηση.

Κατά τη διάρκεια της Ιστορίας, οι μυθικές παραδόσεις του λαού μας καταδικάστηκαν στη λήθη (ας έχουμε επί παραδείγματι υπόψη τη σχετική επίδραση του Χριστιανισμού), κι αν ποτέ ξαναγίνουν προσβάσιμες στους ανθρώπους, αυτό θα γίνει σε μελλοντικές εποχές. Γι' αυτό δεν μπορούμε να κλείσουμε την ψυχή μας στους μύθους, τις σάγκες, τους θρύλους και τις προφορικές παραδόσεις, αλλ' αντιθέτως, οφείλουμε να τα συμπεριλάβουμε κι αυτά στις πηγές της Ιστορίας μας, στον βαθμό βεβαίως που αντέχουν στην αντικειμενική εξέταση.

Σχετικώς με τα ανωτέρω, θα ήθελα ν' αναφερθώ στην έννοια της Αλήθειας. Για τους πολλούς, η Αλήθεια δεν είναι παρά μια προσωπική και υποκειμενική άποψη, σχετιζόμενη με το παρόν του ατόμου ή του λαού. Για μας όμως, η Αλήθεια είναι η Θεία Γνώση, η οποία ακτινοβολεί τον Νόμο της Αιτίας και του Αποτελέσματος. Μόνο το Ηλιακό Φως μπορεί να μας οδηγήσει να κατανοήσουμε πως είμαστε αντανάκλαση του Γίγνεσθαι στο πλαίσιο της Δημιουργίας κι επομένως οφείλουμε να συμμορφωνόμαστε με τους νόμους του (τους Νόμους της Αιτίας και του Αποτελέσματος). Η πίστη προς το Θείο είναι η υψηλότερη Άρια έκφραση της Πνευματικής Βουλήσεως. Αποτέλεσμα αυτής είναι το ότι πρέπει να υπάρξουν άνθρωποι, οι οποίοι θα δράσουν αποφασιστικά για χάρη ολόκληρου του λαού, σύμφωνα με τις επιταγές της Φυλετικής Κληρονομικότητας (στη δική μας περίπτωση της Άριας Φυλετικής Κληρονομικότητας), διότι, σε διαφορετική περίπτωση, διακινδυνεύουν να παγιδευτούν αιωνίως στον στρόβιλο του χρόνου, αδυνατώντας πλέον να δρουν υπέρ της Φυλής τους.

Στον βαθμό που η πνευματική συνειδητότητα και η κοσμοθεώρηση διαφοροποιούνται αναλόγως της φυλετικής καταγωγής, η ιδέα της Φυλής γίνεται το θεμέλιο του λαού. Μόνον έτσι αναπτύσσεται η υψηλή Πνευματική Ποιότητα, την οποία κάθε Φυλή μπορεί να κατανοήσει με τον τρόπο της. Και μόνον έτσι οι Φυλές, που έχουν ρόλο καταλύτη στον αιώνιο Φυλετικό κύκλο επί της Γης, θα μπορέσουν να παίξουν τον ρόλο τους, μέχρις ότου, δια της ανεπίξευς τους, θα επιστρέψουν στον Σύμπαντα Κόσμο, έχοντας ολοκληρώσει τα καθήκοντα, τα οποία τους ανέθεσε η Θεία Βούληση, όταν τις δημιούργησε.

Αυτές οι ιδέες είναι που γέννησαν την παράδοση που ήθελε τους Γότθους ηγέτες όλων των Τευτονικών λαών και Σοφούς του "Αιωνίου Κόσμου". Και η Άρια ιδιότητά τους ως Γκόντεν (Πνευματικοί Οδηγοί) παραμένει ζωντανή μέχρι σήμερα σε όλες τις υποφυλές, τις κοινότητες και τις εθνότητες τους, παρά τη διαβρωτική επίδραση του Χριστιανισμού.

K. M. WEISTHOR
Ταξίαρχος των SS

Ο Ιταλός συγγραφέας, δραματουργός και ποιητής Φίλιππο Τομμάζο Μαρινέτι γεννήθηκε το 1876 στη Σινώπη της Μ. Ασίας. Επούδασε νομικά στο Παρίσι, όπου έκανε και τα πρώτα του βήματα στη λογοτεχνία. Είναι ο πατέρας του Φουτουριστικού κινήματος, το οποίο επεκτάθηκε σε όλες σχεδόν τις μορφές καλλιτεχνικής και πνευματικής έκφρασης κατά τις δυο πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα. Ο Φουτουρισμός υπήρξε ένα από τα κύρια συστατικά στοιχεία του Φασισμού και ο Μαρινέτι υπήρξε από τους σημαντικότερους Φασίστες διανοούμενους μέχρι τον θάνατό του το 1944. Το "Μανιφέστο του Φουτουρισμού" πρωτοδημοσιεύτηκε στις 20 Φλεβάρη 1909 στη γαλλική εφημερίδα Le Figaro.

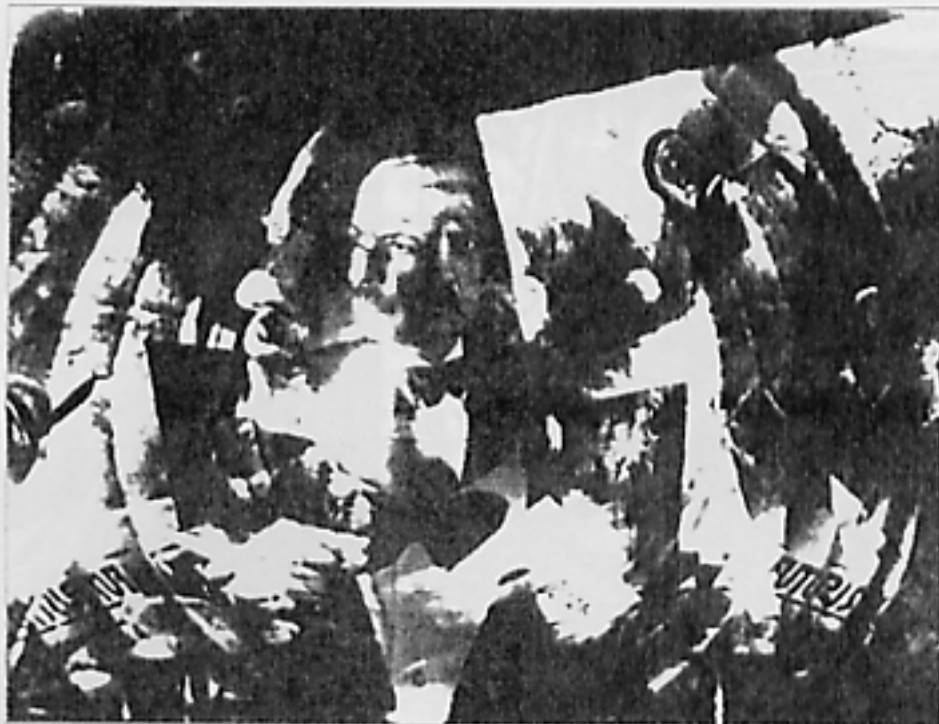
Μανιφέστο του Φουτουρισμού

Του Φίλιππο Τομμάζο Μαρινέτι

Μωλωπισμένοι και με επιδέσμους στα χέρια, αλλά ατρόμητοι, υπαγορεύσαμε τις πρώτες μας επιθυμίες σε όλους τους ζωντανούς ανθρώπους της γης:

- Θέλουμε να τραγουδήσουμε την αγάπη για τον κίνδυνο, την εξοικείωση με την ενέργεια και το παράτολμο.
- Το κουράγιο, η θρασύτητα, η εξέγερση θα είναι ουσιαστικά στοιχεία της ποίησής μας.
- Η λογοτεχνία εγκωμιάζε μέχρι σήμερα τη στοχαστική ακινησία, την έκσταση και τον ύπνο. Εμείς θέλουμε να εξάρουμε την επιθετικότητα, την πυρετώδη αγρυπνία, το ταχύ βήμα, το σάλτο μορτάλε, το χαστούκι και τη γροθιά.
- Δηλώνουμε πως το μεγαλείο του κόσμου εμπλουτίστηκε με μια νέα ομορφιά: την ομορφιά της ταχύτητας. Ένα αυτοκίνητο αγώνων με το αμάξωμά του στολισμένο με χοντρούς σωλήνες όμοιους με φίδια με εκρηκτικό χνώτο... ένα βρυχώμενο αυτοκίνητο, που μοιάζει να τρέχει πάνω σ' ένα πολυβόλο, είναι πιο όμορφο από τη Νίκη της Σαμοθράκης.
- Θέλουμε να υμνήσουμε τον άνθρωπο που κρατάει το τιμόνι, η ιδεατή προέκταση του οποίου, σαν δόρυ διαπερνάει τη Γη, τρέχει κι αυτή πεταμένη στην πίστα της τροχιάς της.
- Ο ποιητής πρέπει να επιδοθεί με πάθος, επίδειξη και γενναιοδωρία στην προσπάθεια να τονώσουμε την ενθουσιώδη φλόγα των αρχέγονων στοιχείων.
- Δεν υπάρχει πια ομορφιά έξω από τον αγώνα. Κανένα έργο που δεν έχει επιθετικό χαρακτήρα δεν μπορεί να είναι αριστούργημα. Η ποίηση πρέπει να γίνει αντιληπτή σαν μια άγρια έφοδος ενάντια στις άγνωστες δυνάμεις, για να τις αναγκάσει να γονατίσουν μπροστά στον άνθρωπο.
- Εμείς βρισκόμαστε στο έσχατο ακρωτήριο των αιώνων!... Γιατί θα πρέπει να κοιτάζουμε πίσω μας, εάν θέλουμε να ξεπατώσουμε τις μυστηριώδεις πόρτες του Αδύνατου; Ο Χρόνος και ο Χώρος πέθαναν χτες. Εμείς ζούμε ήδη το απόλυτο, εφόσον έχουμε δημιουργήσει την αιώνια και πανταχού παρούσα ταχύτητα.

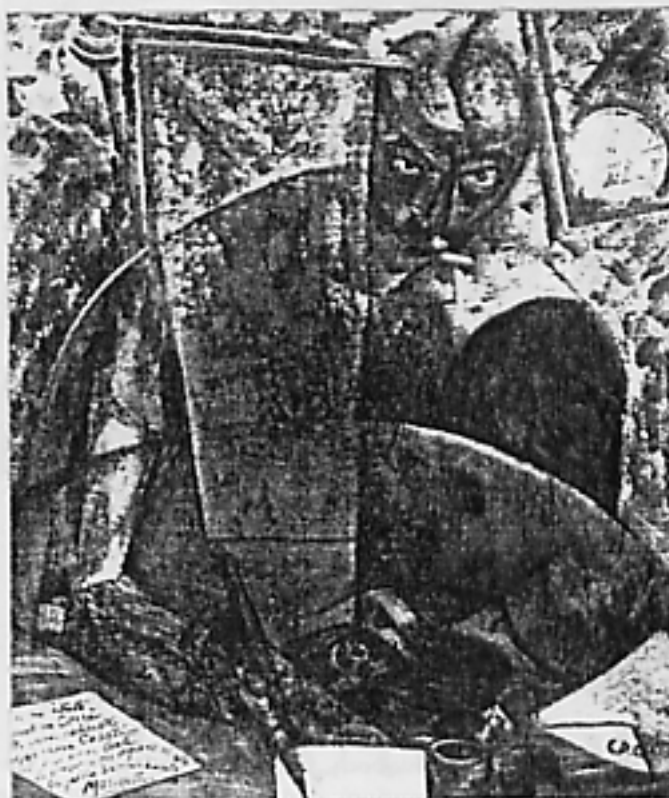
Πορτραίτο του
Μαρινέτι από
τον φουτουριστή
ζωγράφο Τάτο.

- Θέλουμε να δοξάσουμε τον πόλεμο - μοναδική υγεία του κόσμου - τον μιλιταρισμό, τον πατριωτισμό, την καταστροφική στάση των αναρχικών, τις ωραίες ιδέες που γι' αυτές πεθαίνει κανείς, και την περιφρόνηση στη γυναίκα.
- Θέλουμε να καταστρέψουμε τα μουσεία, τις βιβλιοθήκες, τις κάθε είδους ακαδημίες, και να πολεμήσουμε ενάντια στην ηθικολογία, τον φεμινισμό και σε κάθε οπορτουνιστική και ωφελμιστική δειλία.
- Θα τραγουδήσουμε τα μεγάλα πλήθη που ξανάβουν από την εργασία, την απόλαυση ή την ανταρσία : θα τραγουδήσουμε τις πολύχρωμες και πολυφωνικές παλίρροιας των επαναστάσεων μέσα στις μοντέρνες πρωτεύουσες, θα τραγουδήσουμε τον παλλόμενο νυχτερινό πυρετό των ναύσταθμων και των ναυπηγείων, που πυρπολούνται από άγρια ηλεκτρικά φεγγάρια, τους αχόρταγους σιδηροδρομικούς σταθμούς που καταβροχθίζουν φίδια που καπνίζουν, τα εργοστάσια που κρέμονται από τα σύννεφα με τα στριφνά μηνύματα των καπνών τους, τις γέφυρες όμοιες με γιγάντιους αθλητές που δρασκελίζουν τα ποτάμια, αστράφτοντας κάτω από τον ήλιο με μια λάμψη από μαχαίρια, τα περιπετειώδη ατμόπλοια που οσμίζονται τον ορίζοντα, τις ατμομηχανές με τον πλατύ θώρακα που ποδοκροτούν πάνω στις σιδηροτροχιές, σαν τεράστια ατσάλινα άλογα με χαλινάρια από σωλήνες, και το ολισθηρό πέταγμα των αεροπλάνων, των οποίων ο έλικας σφυρίζει στον αέρα σαν σημαία και μοιάζει να χειροκροτεί σαν πλήθος ενθουσιασμένο.

Από την Ιταλία είναι, που θα εξαπολύσουμε στον κόσμο αυτό το μανιφέστο της ανατρεπτικής και εμπρηστικής βίας, με το οποίο ιδρύουμε σήμερα τον «Φουτουρισμό», γιατί θέλουμε να ελευθερώσουμε αυτή τη χώρα από τη βρώμικη γάγγραινα των καθηγητών, των αρχαιολόγων, των ξεναγών και των αντικέρ.

Ήδη για πάρα πολύ καιρό η Ιταλία ήταν ένα παζάρι παλιατζήδων. Εμείς θέλουμε να την ελευθερώσουμε από τα αναρίθμητα μουσεία που την σκεπάζουν όλη με ισάριθμα νεκροταφεία.

Μουσεία : Νεκροταφεία! Ολόιδια, πράγματι, γι' αυτό το ίδιο αποτρόπαιο ανακάτεμα τόσων πολλών σωμάτων που δεν αναγνωρίζονται. Μουσεία : δημόσιοι κοιτώνες όπου αναπαύεται για πάντα ανάμεσα σε όντα μισητά ή άγνωστα! Μουσεία : παράλογα σφαγεία ζωγράφων και γλυπτών που δολοφονούνται μεταξύ τους με πλήγματα από χρώματα και γραμμές, κατά μήκος των αντιδικούντων τοίχων.

Δυο φουτουριστικής τεχνοτροπίας πορträιτα του Μαρινέττι. Πάνω, φωτογραφία του Κολέττι και αριστερά πίνακας του Καρρά.

Το να πηγαίνει κανείς για προσκύνημα, μια φορά τον χρόνο, όπως πηγαίνουν στο Νεκροταφείο την ημέρα των νεκρών... σας το επιτρέπω! Μια φορά το χρόνο να προσφέρετε ένα μπουκέτο λουλούδια στη Τζοκόντα, σας το επιτρέπω... Αλλά δεν δέχομαι να οδηγούνται καθημερινά σε περίπατο ανά τα μουσεία οι θλίψεις μας, το εύθραστο κουράγιο μας, η νοσηρή ανησυχία μας. Γιατί να θέλουμε να δηλητηριαστούμε; Γιατί να θέλουμε να σαπίσουμε;

Και τι μπορεί να δει κανείς σ' έναν παλιό πίνακα, πέρα από την καταπονημένη διαστροφή του καλλιτέχνη, που προσπάθησε να σπάσει τις αεσιέραστες μπαριέρες που αντιτάσσονται στον πόθο του, να εκφράσει ολοκληρωτικά το όνειρό του;... Να θαυμάζεις έναν παλιό πίνακα ισοδυναμεί με το να αδειάζεις την εναισθησία σου μέσα σε μια τεφροδόχο, αντί να την προβάλλεις μακριά, με βίαιες ριπές δημιουργίας και δράσης.

Θέλετε λοιπόν να ξεδέψετε όλες τις καλύτερες δυνάμεις σας σ' αυτόν τον αιώνιο και ανώφελο θαυμασμό του παρελθόντος, απ' όπου μοιραία θα βγείτε εξαντλημένοι, μειωμένοι και κακοποιημένοι;

Σας διαβεβαιώνω πως η καθημερινή επίσκεψη των μουσείων, των βιβλιοθηκών και των ακαδημιών (νεκροταφεία μάταιων προσπαθειών, κρανίου τόποι σταυρωμένων ονείρων, μητρών ενουχισμένων ορμών!) είναι κατά βάθος για τους καλλιτέχνες τόσο βλαβερή, όσο και η υπερβολική προστασία που παρέχουν οι γονείς σε ορισμένους νέους, μεθυσμένους από την ευφροσύνη και τις φιλοδοξίες τους. Για τους ετοιμοθάνατους, για τους ανάπηρους, για τους φυλακισμένους, ας είναι έτσι: το θαυμαστό παρελθόν είναι πιθανώς ένα βάλαμο για τις δυστυχίες τους, έτσι κι αλλιώς γι' αυτούς το μέλλον δεν υπάρχει... Όμως εμείς δεν θέλουμε να ξέρουμε πια τίποτε για το παρελθόν, εμείς, οι νέοι και δυνατοί Φουτουριστές!

Ας έρθουν λοιπόν, οι εύθυμοι εμπρηστές με τα καρβονιασμένα δάχτυλα! Νάτοι! Νάτοι!... Εμπρός, πάμε! Βάλτε φωτιά στα ράφια των βιβλιοθηκών! Αλλάξτε τη ροή των καναλιών για να πλημμυρίσουν τα μουσεία!... Ω, τι χαρά να βλέπεις να επιπλέουν κουρελιασμένοι και ξεβαμμένοι, πάνω στα νερά, οι παλιοί ένδοξοι πίνακες! Αρπάξτε τους κασμάδες, τα τσεκούρια, τα σφυριά και κατεδαφίστε, ισοπεδώστε χωρίς έλεος τις σεβάσμιες πόλεις!

Οι πιο μεγάλοι από εμάς, είναι τριάντα χρονών: μας απομένει λοιπόν τουλάχιστον μια δεκαετία, για να ολοκληρώσουμε το έργο μας. Όταν θα γίνουμε σαράντα χρονών, άντρες πιο νέοι και πιο άξιοι από εμάς, θα μας πετάξουν στο καλάθι των αχρήστων, σαν άχρηστα χειρόγραφα. Έτσι επιθυμούμε!

Οι διάδοχοί μας θα στραφούν εναντίον μας, θα έρθουν από μακριά, από κάθε μεριά, χορεύοντας στο ρυθμό της φτερωτής καντσονέτας των πρώτων τραγουδιών τους, προτείνοντας νύχια γαμψά αρπάγων, και μυρίζοντας σαν σκύλοι, μπροστά στις πόρτες των ακαδημιών, την ωραία μυρωδιά των μυαλών μας που θα σαπίζουν, έτοιμα να καταχωρηθούν στις κατακόμβες των βιβλιοθηκών.

Αλλά εμείς δεν θα είμαστε εκεί... Θα μας βρουν τελικά – μια χειμωνιάτικη νύχτα – κάπου στην ύπαιθρο, κάτω από ένα θλιβερό υπόστεγο που θα δέρεται από τη μονότονη βροχή, κουλουριασμένους δίπλα στα αεροπλάνα μας, τρέμοντας καθώς θα προσπαθούμε να ξεστάνουμε τα χέρια μας στην αδύνατη φωτιά που θα δίνουν τα σημερινά μας βιβλία, λαμπαδιάζοντας κάτω από το πέταγμα των εικόνων μας.

Εκείνοι θα θορυβούν γύρω μας, ασθμαίνοντας από άγχος και αγανάκτηση, και όλοι, απελπισμένοι από την υπέροχη και ακούραστη τόλμη μας, θα χυμήξουν κατά πάνω μας για να μας σκοτώσουν, σπρωγμένοι από ένα μίσος τόσο πιο αδυσώπητο όσο οι καρδιές τους θα είναι μεθυσμένες από την αγάπη και τον θαυμασμό τους για εμάς.

Η κραταιά και υγιής Αδικία θα ξεσπάσει ακτινοβόλα μέσα στα μάτια τους. Η τέχνη, πράγματι, δεν μπορεί να είναι παρά βία, σκληρότητα και αδικία.

Οι πιο μεγάλοι ανάμεσά μας είναι τριάντα χρονών: κι όμως, εμείς έχουμε ήδη κατασπαταλήσει θηραυρούς δύναμης, αγάπης, τόλμης, δολιότητας και σκληρής θέλησης, τους σκορπίσαμε ανυπόμονα, με μανία, χωρίς να υπολογίσουμε, χωρίς ποτέ να διστάσουμε, χωρίς να αναπαυτούμε ούτε στιγμή, με κομμένη την ανάσα... Κοιτάξτε μας! Δεν εξαντληθήκαμε ακόμη! Οι καρδιές μας δεν νιώθουν καμία κόπωση, γιατί είναι θρεμμένες με τη φωτιά, το μίσος και την ταχύτητα! Εκπλήσσεσθε; Είναι λογικό, γιατί εσείς δεν θυμάστε ούτε καν ότι έχετε ζήσει! Ορθοί πάνω στην κορυφή του κόσμου, εξαπολύουμε, μια φορά ακόμη, την πρόκλησή μας προς τα αστέρια!

Έχετε αντιρρήσεις; Αρκετά! Φτάνει! Τις γνωρίζουμε... Καταλάβαμε! Η όμορφη και απατηλή εξυπνάδα μας, μας επιβεβαιώνει πως είμαστε η ανακεφαλαίωση και η συνέχεια των προγόνων μας. Ίσως... ας είναι και έτσι! Τι σημασία έχει; Δεν θέλουμε να καταλάβουμε! Αλίμονο σε όποιον μας επαναλάβει αυτές τις άτιμες λέξεις!

Σηκώστε το κεφάλι!

Ορθοί στην κορυφή του κόσμου, εμείς, για μια φορά ακόμα, εξαπολύουμε την πρόκλησή μας προς τα αστέρια!

Ο Μαρινέτι (κέντρο) μαζί με τους φουτουριστές Ρούσολο, Καρρά, Μποτσιόνι κ.α.

Το οικτρό τέλος του κ. Ανώτερου

Του Χρύσανθου Ηλιόπουλου

Πριν από πολλά χρόνια, σ' έναν τόπο μακριά από δω, ένα πολύχρωμο πλήθος κουρελιδών πολιορκούσε με τσεκούρια και λουτάρια και καλάσνικοφ ένα ετοιμόρροπο ερειπίο, που κάποτε ίσως νά 'τανε αρχοντικό, αλλ' αυτό το "κάποτε" πάει ακόμα πιο πίσω απ' τον καιρό της ιστορίας μας, οπότε ας τ' αφήσουμε καλύτερα κι ας μείνουμε στην πολιορκία. Ασπρα και μαύρα και κίτρινα χέρια χτυπούσανε την εξώπορτα κι αφρισμένα στόματα εκτοξεύανε βρισιές σ' όλες τις γλώσσες του κόσμου.

Λίγα όμως πράγματα από την οχλοβοή περνούσανε στο μισοσκότεινο εσωτερικό του ερειπίου. Γιατί εκεί μέσα, πίσω από τις πόρτες και πίσω από τους σάπιους τοίχους (πού 'ταν μπαλωμένοι όπως-όπως με γαλανόλευκη ταπετσαρία), ο μονχλιασμένος αέρας δονούνταν απ' τον βροντερό ήχο του στερεοφωνικού (καθότι το σπίτι μπορεί να είχε ετοιμόρροπους τοίχους, διέθετε όμως στερεοφωνικό και τηλεόραση τελευταίας τεχνολογίας - αγορασμένα με καταναλωτικό δάνειο), που έπαιζε στη διαπασιών ένα ξενόγλωσσο σουζέ εκείνης της αρτίστας-παύλα-στρατηλάτισσας που άλωσε τη Γιουροβύζιον με την Νο1 τσαχπινιά και το ακόμα πιο Νο1 λαρύγγι της. Σε τακτά χρονικά διαστήματα όμως, ένα δυνατό "γκντουμπ" από την εξώπορτα κόντραρε στα ίδια το στερεοφωνικό, καθώς λίγα πράγματα μπορούν ν' ανταγωνιστούν τον θόρυβο που κάνει ένας πολιορκητικός κριός που ο μανιασμένος όχλος στέλνει καταπάνω σε μια εξώπορτα (κι αν δεν με πιστεύετε, ρωτήστε τους φρουρούς της Βασιλλίης).

Και στην καρδιά του σπιτιού, στο υπνοδωμάτιο δηλαδή, ντυμένος με τη ριγέ γαλανόλευκη πιτζάμα του και σφιχτοκρατώντας το Κύπελλο Ευρωπαϊκού Ποδοσφαίρου (γνωστότερο ως το Γαμημένο), ο κ. Ανώτερος, εκ χρησικτησίας ιδιοκτήτης του ερειπίου (αν και ο ίδιος ισχυριζόταν πως ήταν νόμιμος κληρονόμος), στεκόταν μπροστά στον καθρέφτη του και αυτοθαυμαζόταν.

"Μα, είμαι στ' αλήθεια Ανώτερος," μονολόγησε ο κ. Ανώτερος. "Πιο Ανώτερος δεν πάει. Είμαι ο Ανώτερος των Ανωτέρων. Μπροστά Μου όλοι οι άλλοι είναι υπάνθρωποι. Κι αν κάποιος δεν αναγνωρίζει την Ανωτερότητά Μου, είναι πέραν πάσης αμφιβολίας υπάνθρωπος."

Γκντουμπ! Ο βρόντος στην εξώπορτα διέκοψε προς στιγμήν τους ρεμβασμούς του κ. Ανώτερου.

"Άκουσέ τους! Τα ζώα! Οι κατώτεροι! Τολμούν να τα βάζουν με Μένα τον Ανώτερο. Με ποιο δικαίωμα; Δεν ξέρουν τάχατες πόσο Ανώτερος είμαι; Και βέβαια το ξέρουν! Και γι' αυτό Με χτυπάνε. Γιατί Με ζηλεύουν! Διότι αυτοί οι κατώτεροι δεν έχουν Ανώτερους προγόνους σαν τους δικούς Μου. Διότι, κύριε, οι δικοί Μου πρόγονοι ήταν Ανώτεροι!"

Γκντουμπ! Γκντουμπ! Ο κ. Ανώτερος άρχισε να εκνευρίζεται.

"Αυτοί οι θρασύτατοι κατώτεροι, που θέλουν να πάρουν το σπίτι Μου, καλά θα κάνουν να καταλάβουν ότι αυτά που κάνουν, τα κάνουν, γιατί είναι κατώτεροι. Διότι, ναι μεν και οι δικοί Μου πρόγονοι έκαναν τα ίδια, ναι μεν μπούκαραν με τη βία και τη μαγκιά και τα όπλα τους όπου γούσταραν, ναι μεν έκαναν κι αυτοί πλιάτσικο, αλλά οι

δικοί Μου πρόγονοι τα έκαναν αυτά, διότι ήταν Ανώτεροι. Ενώ, αυτοί οι κατώτεροι, αυτοί οι βάρβαροι που τώρα κάνουν τα ίδια, τα κάνουν, διότι είναι κατώτεροι. Διότι, κύριε, το κριτήριο δεν είναι τι κάνεις, αλλά τι σχέση έχεις με Μένα. Αν είσαι πρόγονός Μου και πλιατσικολογείς, τότε το πλιατσικό αποδεικνύει τη νιτσεϊκή, φυσική Ανωτερότητά σου. Αν όμως δεν είσαι πρόγονός Μου και πλιατσικολογείς, τότε το πλιατσικό αποδεικνύει την εγγενή σου κατώτεροτητα."

Γκντουμπ!

"Μα, καλά," συνέχισε τσαντισμένος ο κ. Ανώτερος, "ακόμα συνεχίζουν αυτοί οι κατώτεροι: Τι θράσος, θεέ Μου! Ξεχνούν μήπως πόσο Ανώτερος είμαι; Ξεχνούν ότι οι πρόγονοί μου έχτισαν έναν Ανώτερο πολιτισμό; Τέχνες, γράμματα, φιλοσοφία! Βέβαια, Εγώ δεν ξέρω και πολλά για τον πολιτισμό των προγόνων Μου, καθότι είμαι πολύ απασχολημένος παρακολουθώντας τηλεόραση, αλλά είμαι σίγουρος ότι επρόκειτο περί Ανώτερου πολιτισμού, καθότι τον έχτισαν οι πρόγονοί Μου, οι οποίοι ως γνωστόν ήταν Ανώτεροι, καθότι ήταν πρόγονοί Μου. Όχι σαν αυτούς τους κομπλεξικούς κατώτερους που στέλνουν τα μούλικά τους στα σχολεία και τα μούλικά τους αριστεύουν (ακριβώς διότι είναι κομπλεξικά και κατώτερα) και θέλουν να γίνουν και σημαιοφόροι στην παρέλαση τα κωλόπαιδα! Αίσχος! Σημαιοφόροι δικαιούνται να είναι μόνο τα δικά Μου παιδιά, τα οποία ναι μεν είναι στούρνοι, ναι μεν ξέρουν μόνο από κινητά κι από τρέντυ κλαμπάκια, αλλά είναι παιδιά Μου κι ως εκ τούτου Ανώτερα."

Γκντουμπ! Γκντουμπ!

"Α, δεν το βάζουν κάτω αυτοί οι κατώτεροι! Ας έχουν χάρη που είμαι Ανώτερος και απαξιώ. Είναι και πολλοί, πανάθεμά τους! Γεννοβολάνε σαν τα κουνέλια. Εμ, βέβαια, τέτοιοι κατώτεροι που είναι, τι περιμένεις; Όταν οι δικοί Μου πρόγονοι (οι Ανώτεροι) έκαναν παιδιά με τη σέσουλα, το έκαναν διότι ήταν μια Ανώτερη φυλή! Επομένως, Εγώ, που είμαι Ανώτερος απόγονος Ανώτερων προγόνων δικαιούμαι να μην κάνω πολλά παιδιά, διότι τα παιδιά κοστίζουν και πώς θ' αγοράζα καινούργιο αυτοκίνητο (δίλιτρο, πειραγμένο, και γαμώ μιλάμε); Τι, σαν αυτούς τους κατώτερους θα καταντήσω; Που γεννοβολάνε ένα σωρό παιδιά και μετά δεν τους περισσεύουν λεφτά να πάνε σ' ένα κυριλέ μαγαζί πρώτο τραπέζι πίστα (και τα λελούδια στην κερία από Μένα); Απαπαπα, Εγώ, κύριε, είμαι Ανώτερος! Όχι σαν αυτούς τους κατώτερους, τους φτωχομπινέδες!"

Γκντουμπ! Γκντουμπ! Ο κ. Ανώτερος άρχισε ν' ανησυχεί. Και, παρόλο που διαβεβαίωσε τον εαυτό Του ότι δεν φοβάται (καθότι ήταν Ανώτερος), σκέφτηκε, καλού-κακού, να πάρει τηλέφωνο την Αστυνομία. Πλην όμως υπολόγιζε χωρίς τον ξενοδόχο, διότι κανείς δεν σήκωσε το τηλέφωνο στο αστυνομικό τμήμα. Κι αυτό διότι ο πολύχρωμος όχλος, πριν ακόμα κάνει ντου στον κ. Ανώτερο, είχε ήδη κάψει ολοσχερώς το αστυνομικό τμήμα. Είχαν μάλιστα υπάρξει και ορισμένες παράπλευρες απώλειες υπό την έννοια ότι οι αστυνομικοί που είχαν ταμπουρωθεί μέσα στο τμήμα έγιναν φλαμπέ. Και, ως γνωστόν, οι αστυνομικοί, άπαξ και γίνουν φλαμπέ, είναι τεχνικώς αδύνατον ν' απαντήσουν στο τηλέφωνο, πολλώ δε μάλλον να σε σώσουν.

Άλλο ένα Γκντουμπ και τέλος τα Γκντουμπ.

Ο επόμενος θόρυβος ήταν ένα μεγαλοπρεπέστατο Κρατς.

Η εξώπορτα έφυγε από τους μεντεσέδες της και τ' αφηνιασμένο παρδαλό πλήθος χύμηξε αλαλάζοντας και κατέκλυσε το τρειπωμένο σπίτι.

Πανικόβλητος ο κ. Ανώτερος, φορώντας ακόμα τις πιτζάμες Του όρμησε στο σαλόνι, καταμεσής στους οπλισμένους εισβολείς και, τρέμοντας από ιερή αγανάκτηση άρχισε να σκούζει:

"Έξω απ' το σπίτι μου! Βάρβαροι! Κατώτεροι! Έξω, ξένοι!"

Αλλά, κανείς δεν του έδωσε σημασία. Γιατί οι εισβολείς είχαν άλλες προτεραιότητες. Γιατί, όπως πάντα συμβαίνει στο πλιατσικολόγημα, δεν φτάνουν όλα για όλους. Οπότε μοιραία, ο αρχικά ενωμένος όχλος σπάει αυτόματα σε κλίκες, που η καθεμιά γυρνεί ν' αρπάξει όλο το πλιατσικό για λογαριασμό της. Κι όταν αγριεύουν τα πράγματα, τότε κάνεις κολληγιά μ' αυτόν που εμπιστεύεσαι. Κι όπως γίνεται πάντα, αυτός που εμπιστεύεσαι, είναι αυτός που σου μοιάζει.

Κι έτσι, μέσα σε δευτερόλεπτα, χάρη στα πανάρχαια αγελαία ένστικτα (που σε πείσμα του Αντιφώντα, του Αποστόλου Παύλου και του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, ποτέ δεν έσβησαν απ' τ' ανθρώπινο γονιδίωμα), το πρώην πολύχρωμο ασκίρι έσπασε σε

μονόχρωμες κλίκες, μίαν άσπρη, μια μαύρη και μια κίτρινη. Κι αστραπιαία, οι κλίκες οχυρώθηκαν πίσω από τ' αναποδογυρισμένα έπιπλα του σαλονιού, με το δάχτυλο στη σκανδάλη. Κι ο κακομοίρης ο κ. Ανώτερος κατάλαβε ότι οι εξελίξεις τον είχαν προλάβει κι ότι επέκειτο σφαγή κι ότι καλά θα έκανε να ξεχάσει το πόσο Ανώτερος ήταν και να κοιτάξει να τρουπώσει κι αυτός κάπου μπας και γλιτώσει.

Κι επειδή ο κ. Ανώτερος, όσο Ανώτερος κι αν ήταν, σίγουρα δεν ήταν αρκετά Ανώτερος για να εγερθεί υπεράνω των αγελαιών ενστίκτων, έτρεξε να κρυφτεί πίσω από τα ταμπούρια της άσπρης κλίκας. Μα...

...Η κάννη ενός καλάσνικοφ με περισσή αναιδεια κόλλησε στο δοξαπατρί του κ. Ανώτερου.

"Πού νομίζεις πως πας;" ρώτησε σε σπασμένα ελληνικά ο αναιδέστατος χειριστής του αναιδέστατου καλάσνικοφ.

Του κ. Ανώτερου του ανέβηκε το αίμα στο κεφάλι, αλλά είπε να δώσει τόπο στην οργή, καθότι, απέναντι σ' έναν ένοπλο δεν φτουράνε τ' ανώτεριάκια.

"Έρχομαι μαζί σας, λευκά μου αδέρφια" είπε μελιστάλαχτα ο κ. Ανώτερος (φροντίζοντας να προφέρει το "μου" χωρίς κεφαλαίο Μ). "Μαζί θα πολεμήσουμε και θα νικήσουμε, διότι είμαστε Ανώτεροι!"

Η παγωμάρα που προηγείται της μάχης έσπασε προς στιγμήν από βροντερά γέλια.

"Μωρ' τι μας λες," κάγχασε η άσπρη κλίκα. "Τώρα τα θυμήθηκες αυτά; Όταν μας έβαζες όλους, Βούλγαρους, Πολωνούς, Αλβανούς, Σλαβομακεδόνες, Βόσνιους, Ρουμάνους, στο ίδιο τσουβάλι με τους αραπάδες ήταν καλά; Όταν μας έλεγες μπάσταρδους και γύφτους και τουρκομογγόλους και φτωχομπινέδες και κατώτερους, ήταν καλά; Όταν μας είχες να δουλεύουμε σαν τα σκυλιά για ένα ξεροκόμματο κι ήθελες να είμαστε κι ευγνώμονες και μετά έστελνες τα παιδιά σου να βγάζουνε τα κόμπλεξ τους πάνω μας και να μας κοπανάνε με τις πλάτες των μπάτσων, τότε ήταν καλά;"

"Ε... ε... εγώ..." πήγε να ψελλίσει ο κ. Ανώτερος, αλλά η άσπρη κλίκα συνέχισε, το ίδιο ειρωνικά, το ίδιο ανελέητα.

"Όλ' αυτά τα χρόνια που εσύ καμάρωνες και κοκορευόσουν πόσο ανώτερος είσαι, εμείς δυναμώναμε και γεννοβολούσαμε. Και το ίδιο βέβαια έκαναν κι οι απέναντι κλίκες. Γιατί όλοι μας, κι εμείς κι οι απέναντι, κυνηγούσαμε την επιβίωση. Ενώ εσύ κυνηγούσες μόνο την αυτοεπιβεβαίωση. Και στην πορεία, σε πήρε ο ύπνος και κατέληξες ένας άχρηστος, ένας παρακμίας, που ξέρει μονάχα να λέει πόσο ανώτερος είναι. Ακόμα και να σε συγχωρούσαμε για όσα μας έκανες (και δεν έχουμε κανένα λόγο να το κάνουμε), και πάλι θα μας ήσουν άχρηστος, έτσι μαλθακός που κατάντησες. Όπως έστρωσες, θα κοιμηθείς, κοροΐδο. Δίνε τον τώρα."

Κι η κάννη του καλάσνικοφ έδωσε μια γερή σπρωξιά στον κ. Ανώτερο και τον έστειλε σβουρηχτό στο κέντρο του σαλονιού. Κι όπως η ατμόσφαιρα μύριζε μπαρούτι, κάποιο τρεμάμενο δάχτυλο έχασε την ψυχραιμία του, τρεμούλιασε λίγο παραπάνω και τραβήχτηκε η πρώτη σκανδάλη. Και μέσα σε κλάσματα δευτερολέπτου, όλες οι κλίκες άνοιξαν πυρ, η μία κατά της άλλης. Και το σαλόνι έγινε σφαγείο και ο πρώτος που έπεσε ουρλιάζοντας μέσα στα διασταυρούμενα πυρά ήταν ο αποδιωγμένος κι ανοχύρωτος κ. Ανώτερος...

Η ιστορία μας δεν έχει ένα συγκεκριμένο και καθολικώς αποδεκτό φινάλε. Στην πραγματικότητα, το φινάλε αλλάζει, ανάλογα με το ποιος διηγείται την ιστορία. Άλλος λέει ότι το ερείπιο του μακαρίτη του κ. Ανώτερου το πήρε τελικά η άσπρη κλίκα. Άλλος λέει ότι νίκησε η κίτρινη κλίκα κι άλλος πάλι δίνει τον κότινο στη μαύρη κλίκα.

Όλοι όμως συμφωνούν σ' ένα πράγμα. Οτι το κατακρεουργημένο κουφάρι του καημένου του κ. Ανώτερου πετάχτηκε στα σκυλιά. Και τα σκυλιά το καταβρόχθισαν με περισσή λαίμαργία, αγνοώντας μακαριώς πόσο Ανώτερο ήταν το κρέας που άλεθαν τα σαγόνια τους.

"Δεν πρέπει να επιτρέψουμε
στις επιμέρους διαφορές των
λαών να διασπάσουν τη
μείζονα φυλετική
κοινότητα.

Ο αγώνας που μαίνεται
σήμερα έχει πολύ ευρείς
στόχους.

Ένας πολιτισμός
χιλιάδων χρόνων, που
συμπεριλαμβάνει στους
κόλπους του τον Ελληνισμό
και τον Γερμανισμό πολεμά
για την ίδια του την
ύπαρξη."

ΑΝΤΟΛΦ ΧΙΤΛΕΡ
"Ο ΑΓΩΝ ΜΟΥ"
Β. ΙΙ, ΚΕΦ. 2

